

^{۳۴} وختی خي گالښون اين بدينه، در بُوردينه و اين ماجرا ره شَهر و روستا دلِه پَخش هاكَاردينه. ^{۳۵} پس مَرَدَم بيرون بييمونه تا اونچي ره اتفاق دَكته بييه ره بويښ، وختي عيسي. پلي بَرسينه و بدينه اون مردی که دوها وه چم در بييمو بينه، لواس دپوشيه و عاقل عيسي لينگ پش نيشته، بترسينه. ^{۳۶} اونايي که جريان شه جش همراه بدينه بينه، وشون وسه تعريف هاكَاردينه که اون دو بزو مردی چی طی شفا بيته. ^{۳۷} پس تيموم گراسيان منطقه مَرَدَم عيسي. چم بخوايسنه اونجه چم بُوره، چوون وشون خله بترسي بينه. عيسي. هم لتکا سوار بييه و بُورده. ^{۳۸} اون مردی که دوها وه چم بيرون بييمو بينه، عيسي. چم خواهش تمنا هاكَارده تا بييله وه همراه دووه، ولي عيسي وه ره اجازه ندا و باته: ^{۳۹} «شه سِرِه بَرَدگَرِد و اونچي خدا ت وسه هاكَارده ره تعريف هاكان.» اون مردی بُورده و اونچي عيسي. وه وسه هاكَارده بييه ره تيموم شهر دلِه پَخش هاكَارده.

پتا زنا شفا و يايروس کيجا زنده هاكَاردين

^{۴۰} وختي عيسي بَرَدگَرِده، مَرَدَم گرمي همراه وه چم استقبال هاكَاردينه، چوون همه عيسي. جش به راه بينه. ^{۴۱} همون مووقه، پتا مردی که وه اسم يايروس بيه و يهوديون عبادتگاه رئيس بييه، بييمو، عيسي. لينگ دكته و خواهش تمنا هاكَارده که عيسي. وه سِرِه بُوره، ^{۴۲} چوون وه، پتا کيجا که حدود دوازه سال بييه، داشته مرده.

وختي عيسي راه دلِه ديه، جَميَت از هر ظريف وه ره فشار ياردينه. ^{۴۳} اون ميون، پتا زنا ديه که دوازه سال خونريزي داشته و [با اينکه تيموم شه دارايي ره طبيبون وسه خرج هاكَارده بييه،] هيچ کي نتونسه بييه وه ره مداوا هاكانه. ^{۴۴} اون زنا از پشت سر، عيسي ره نزيك بييه و عيسي. قوا! تِك دَس بزو. درجا وه خونريزي بند بييمو. ^{۴۵} عيسي. پترسيه: «کي م ره دَس بزو؟» وختي همه حاشا هاكَاردينه، پطرس باته: «اسا، مَرَدَم ت ره از هر ظريف دوره هاكَاردينه و فشار يارينه!» ^{۴۶} ولي عيسي. باته: «يه نَفر م ره دَس هاكَارده! چوون بَقَهَمِسَمه نيروي م چم خارج بييه!» ^{۴۷} وختي اون زنا بدينه ديه نتونده شه ره جا هاده، ترس و لرز همراه پش بييمو و عيسي. لينگ دكته و همه پلي باته که چه وه ره دَس هاكَارده و چی طی درجا شفا بيته. ^{۴۸} عيسي وه ره باته: «دتر، ت ايمون ت ره شفا هدا. بُور به سلامت.»

^{۴۹} عيسي. همتي داشته گب زونه که يه نَفر اون رئيس سِرِه چم بييمو و باته: «ت کيجا بمرده، ديه اسا ره رَحمت نده.» ^{۵۰} وختي عيسي. اين بشنسه، يايروس باته: «نترس! فقط ايمون دار! ت کيجا خوار بونه.» ^{۵۱} وختي عيسي يايروس سِرِه بَرسيه، نيشته هيچ کي به جز پطرس، يوحنا، يعقوب و کيجا پيرمار وه همراه سِرِه دلِه بُورن. ^{۵۲} تيموم مَرَدَم کيجا وسه برمه زاري کاردينه. ولي عيسي. باته: «برمه نكنين، چوون کيجا نمرده بلکه خود دلِه دَره.» ^{۵۳} وشون وه ره نيشخن بزونه، چوون دونسنه کيجا بمرده. ^{۵۴} عيسي. کيجا وچه دَس بيته و باته: «وچه، پرس!» ^{۵۵} وه روح بَرَدگَرِده و درجا شه جلا سر يلند بييه. عيسي. باته وه ره يه چی هادين بخره. ^{۵۶} کيجا پير مار بهت هاكَاردينه، ولي عيسي. وشون سفارش هاكَارده اين جريان هيچ گس پلي نارن.

عیسی دوازده رسول بفرسیه

^۱ عیسی. اون دوازده رسول شه دور جم هاکارده و وشون قوت و اقتدار هدا تا تموم دوها ره بیرون هاکنن و مریضی ها ره شفا بپخشن؛ ^۲ و وشون بفرسیه تا خدا پادشاهی خور خیش اعلام هاکنن و مریضون شفا هادن. ^۳ وشون باته: «سفر وسه هیچی نیرین، نا دسی چو، نا کلوار، نا نون، نا پول و نا اضافی چمه. ^۴ هر سره ای که دله بُوردینی، تا وختی اون محل ترک نکاردینی اون سره دله بمونین. ^۵ اگه مردم شما ره قبول نکاردنه، وختی وشون شهر چم شوننی، شه لینگ خاک و خل بتکونین تا وشون وسه گواهی ای بوئه که خدا نسبت به وشون غضب دارنه.» ^۶ رسولون راه دکتنه، از روستای به روستا دیبه شینه و هر جا رسینه خدا پادشاهی خور خیش اعلام کاردنه و مریضون شفا دانه.

^۷ تموم این جریان خور هیرودیسی پادشاه گوش برسیه، هیرودیسی هیرون و سرگردون بی بییه، چوون بعضی. گائنه عیسی. همون یحیی که مرده ها جم بلند بییه. ^۸ بعضی. دیبه گائنه ایلیا ظهور هاکارده، و بعضیا هم گائنه پتا از قدیمی پیغمبرون زنده بییه. ^۹ ولی هیرودیسی باته: «من یحیی کله ره وه تن چم سیوا هاکاردمه. پس این کیه که من این چیزها ره وه خوری ایشمبه؟» وه تقلاً کارده عیسی ره بوینه.

عیسی پنج هزار نفر غذا دنه

^{۱۰} وختی رسولون بردگردسینه، هرچی هاکارده بییه ره عیسی. وسه باوتنه. بعد وشون شه همراه بیت صیدا شهر بورده تا اونجه تینا بوئن. ^{۱۱} وختی جمییت این بقهمسینه عیسی. دیمبال راه دکتنه. عیسی. هم وشون قبول هاکارده و وشون همراه خدا پادشاهی خوری گب بزو و اونایی ره که شفا نیاز داشننه ره شفا هدا.

^{۱۲} نماشون موقه، دوازده رسول، عیسی پلی بییمونه و باتنه: «جمییت مرخص هاکن تا به روستاها و این دور ور زمین سر بُورن و غذا و سرپناه پی دا هاکنن، چوون اینجه پتا دوافتاده جائه.» ^{۱۳} عیسی وشون جواب باته: «شه شما وشون غذا هادین.» وشون باتنه: «اما به جز پنج تا نون و دتا ماهی هیچی ندارمی، مگه اینکه بُوریم و تموم این مردم وسه غذا بخرنینم.» ^{۱۴} اونجه حدود پنج هزار مردی دینه. عیسی. شه شاگردون باته: «مردم پنجاه تا پنجاه تا تقسیم هاکنن و هنیشونونین.» ^{۱۵} شاگردون هم همین جور هاکاردنه و همه ره هنیشدینه. ^{۱۶} اون وخت عیسی. پنج تا نون و دتا ماهی ره بییته، آسمون هارشیه و شکر هاکارده، اون نونا ره تیکه هاکارده و شه شاگردون هدا تا مردم پش بییلن. ^{۱۷} همه بخردنه و سیر بیینه و دوازده تا زبیل هم اون تیکه ها جم که بمونسه بییه ره جمع هاکاردنه.

پطرس اعتراف

^{۱۸} پتا روز عیسی. خلوتی دله داشته دعا کارده، وه شاگردون وه همراه دینه. عیسی. وشون جم پیرسیه: «مردم گائنه من کیمه؟» ^{۱۹} شاگردون جواب هदानه: «بعضی. گائنه یحیی

تعمید دهنده ای، بعضی دیبه گاننه ایلپایی، و بعضی هم ت ره پتا از قدیمی پیغمبرون دوندنه که زنده بییه.»^{۲۰} عیسی- وشونو چم پیرسیه: «شما چی؟ شمه نظر من کیمه؟» پطرس جواب هدا: «ت مسیح موعود خدایی.»

عیسی اولین پش گویی، شه بمردين خوری

^{۲۱} بعد عیسی- وشونو قیدغن هاکارده و دستور هدا این هیج گسی پلی نارن،^{۲۲} و باته: «انسان ریکا ونه خله رنج بکشه و یهود گت گت و معبد گت گت کاهنون و تورات ملامون وه ره رد هاکنن و بکوشن و سومین روز زنده بووه.»

^{۲۳} بعد همه ره باته: «اگه گسی- بخواد م دیمبال بپته، ونه شه چم بگذره، هر روز شه ضلیب بیره و م دیمبال بییه.^{۲۴} چون هرکی بخواد شه جان نجات هاده، اون از دس دنه؛ ولی هرکی م خاطریش شه جان از دس هاده، اون نجات دنه.^{۲۵} آدم وسه چه فایده دارنه که تیموم دنیا ره به دس بیاره، ولی شه جان از دس هاده یا اون تلف هاکنه.^{۲۶} چون هرکی م چم و م گب چم عار داره، انسان ریکا وختی شه جلال و شه پیپر جلال دله، مقدس فرشته هلا همراه بییه، وه چم عار خوانه داره.^{۲۷} حیقتن شما ره گامبه، بعضی اینجه ایست هاکارده که تا خدایا پادشاهی ره نوینن، نمیرنه.»

عیسی دیم تغییر کانده

^{۲۸} حدوداً هشت روز بعد از این گب ها، عیسی، پطرس و یوحنا و یعقوب بیته و پتا کوه سر بورده تا دعا هاکنه.^{۲۹} همون مووقه که دعا کارده، وه دیم وضع بردگرسه و وه جمه اسبه و نورانی بییه.^{۳۰} یهووی دتا مردی، موسی و ایلپا پیغمبر، ظاهر بینه، وه همراه داشتنه گب زونه.^{۳۱} وشون با شکوه و نورانی ظاهر همراه، ظاهر بینه و عیسی- همراه وه بمردين خوری که ونه اورشلیم دله اتفاق دگفه، گب زونه.^{۳۲} پطرس و وه همراهون خووی بینه، ولی وختی بیدار بینه، عیسی- جلال و اون دتا مردی که وه پلی ایست هاکارده بینه ره بدینه.^{۳۳} وختی اون د نفر عیسی- ور چم شینه، پطرس عیسی- ره باته: «اسا، چنده خوار اما اینجه درمبی! بییل سه تا سایبون بسازیم، پتا ت وسه، پتا موسی وسه و پتا دیبه هم ایلپا وسه.» وه ندونسه ذره چی گانه.^{۳۴} پطرس گب همتی تموم نبی بییه که پتا ابر بییمو و وشون سر سایه دم هدا. وختی ابر وشونو دور بیته شاگردون تیرسینه.^{۳۵} اون وخت ابر چم پتا چمر در بییمو که «این م ریکا که وه ره انتخاب هاکارده؛ وه گب گوش هادین!»^{۳۶} وختی چمر قطع بییه، عیسی- ره تینا بدینه. شاگردون اون مووقه اونچی چم که بدی بینه هیچ کس هیچی ناوتنه .

پتا دو بزور ریکا شفا

^{۳۷} فردا اون روز، وختی عیسی- کوه چم چر بییمو، جمیت زیادی وه بدینن وسه بییمونه.^{۳۸} یهووی پتا مردی جمیت دله داد بکشیه: «اسا، ت ره التماس کامبه م ریکا که م تینا وجه هسه ره هارشی و گیمک هاکنی.^{۳۹} یهووی روح وه ره گرنه و وه درجا نعره گشنه و غش کانده، اون جور که وه دهون گف کانده و وه تن لرزه گفنه و به سختی وه ره ول کانده.^{۴۰} ت

شاگردونِ ڄمِ التماسِ هاڪاردمه وه ره بيرون هاڪاين، ولي نٿونسنه.»^{٤١} عيسيٰ- جواب ھدا: «اي منحرف و پي ايمون نسل، تاڪي شمه همراه ڏووم و شما ره تحمّل هاڪايم؟ شه ريڪا ره اينجه بيار.»^{٤٢} همون مووقه كه ريڪا داشته عيسيٰ- پلي ايموئه، ڏو وه ره پنه بزو و وه ره غشگري ڊم ھدا. ولي عيسيٰ- ڏو ٿيڙ- بزو و ريڪا ره شفا ھدا و وه پيڙ ڏس بسپارسه.^{٤٣} تموم مردم خدلا بزرگي ڄم حيرت هاڪارڊنه.

عيسيٰ ڏومين پش گوئي، شه بيمردنِ خوري

ولي همون جوري كه همه عيسيٰ. ڪارا ڄم هاج و واج بيمونسه بينه، وه شه شاگردون باته:^{٤٤} «اونچي كه خوامبه شما ره بارم خله خوار شه خاطر بسپارين: انسان ريڪا ره مردم ڏس تسليم ڪاندينه.»^{٤٥} ولي وشون وه منظور ره نفهمسنه؛ چونون وشون ڄم مخفي بيمونسه بيهه تا اون نفهمين؛ و ترسينه اين خوري هم وه ڄم سئال هاڪاين.

ڪي همه ڄم گت تر؟

^{٤٦} پتا روز شاگردون ميون بحث بيهه كه وشون دله ڪي هميه ڄم گت تر.^{٤٧} عيسيٰ- ڪه اونچي ڄم ڪه وشون ڊل دله ڏيهه خور داشته، پتا ڪچيڪ وچه ره بيته شه پلي بيسته،^{٤٨} و وشون باته: «هرڪي اين وچه ره م اسم خاطر قبول هاڪانه، م ره قبول هاڪارده؛ و هرڪي م ره قبول هاڪانه، اوني ڪه م ره بفرسيه ره قبول هاڪارده. چونون شمه هميه ميون اوني گت تر ڪه هميه ڄم ڪچيڪتر بوئه.»

هرڪي بر ضد شما نبوئه شمه همراه

^{٤٩} يوحنا باته: «اي اسا، يه نفر بديمي ڪه ت اسم همراه ڏو بيرون ڪارده، ولي چونون امه ڄم نيهه، تقلا هاڪارديمي وه ڏم ٿيريم.»^{٥٠} ولي عيسيٰ- باته: «وه ڏم ٿيرين، چونون هرڪي بر ضد شما نبوئه، شمه همراه.»

عيسيٰ ره زد ڪاندينه

^{٥١} وختي اون روزا برسيه ڪه قرار بيهه عيسيٰ. آسمون بردگرده، وه مصمم بيهه ڪه اورشليم بوره.^{٥٢} وه پش از شه بوردن چن نفر بفرسيه تا پتا از سامريون روستاهالا دله بورن و يه جا ره وه وسه تدارڪ بوينن.^{٥٣} ولي اونجه مردم وه ره قبول نڪارڊنه، چونون ڏونسنه وه مصمم ڪه اورشليم بوره.^{٥٤} وختي وه شاگردون، يعقوب و يوحنا، اين بدينه، عيسيٰ- ره باته: «اي آقا، خواني باريم آسمون ڄم تش بباره و تموم وشون هلاڪ هاڪانه^{٥٥} ولي عيسيٰ بردگرده، وشون ٿيڙ- بزو، [باته: شما ڏونديني ڪڏوم روح ڄم هسيئي!]^{٥٦} چونون انسان ريڪا نيمو تا مردم جان هلاڪ هاڪانه بلڪه بيمو تا اوني نجات هاده.» بعد عيسيٰ وه وه شاگردون پتا ڏيهه روستا بوردنه.

بهالا ڊمبال روي عيسيٰ ڄم

^{٥٧} راه دله، يه نفر عيسيٰ- ره باته: «هرجا بوري، ت ڊمبال امبه.»^{٥٨} عيسيٰ- جواب ھدا:

«شالها کِلی و پَرنده ها لونه دارننه، ولی انسانِ ریکا حتّی جایی نِدارنه شه سَر بیله.»^۹ عیسی یه نَفِر دییه ره باته: «م ره پیروی هاکان.» ولی وه چَوَاب هِدا: «ای آقا، بییل اوّل بُورم و بعد از اینکه م پییر بمرده و وه ره دَفَن هاگردمه، بِیَم.»^{۱۰} عیسی. وه ره باته: «بییل مرده ها، شه مرده ها ره به خاک بِسپارن؛ ت وَنه بُوری و خِدا! پادشاهی خُورِ اِعلام هاکانی.»^{۱۱} یه نَفِر دییه باته: «ای آقا، مَن ت هِمراه امبه، ولی اِجازه هاده اوّل شه خِنواده هِمراه خِداحافظی هاکانم.»^{۱۲} عیسی. وه چَوَاب باته: «کسی. که شُخم بزوئن شِروع هاکانه و شه دِمبال سَر هارِشه، خِدا! پادشاهی لیاقتِ نِدارنه.»

۱۰

عیسی هفتاد نَفِر فِرْسِنِدِنه

^۱ بعد از اون، عیسی. خِداوند هفتاد نَفِر دییه ره اِنتخاب هاکارده و وشون دِتا دِتا شه چِم پَشْتَر شَهر و دیاری که شه در نَظَر داشته اونجه بُوره، بَفِرْسِیه.^۲ وشون باته: «مَحْصول زیادِ ولی کارگر کم. پس صاحبِ مَحْصولِ چِم بَخواین تا کارگرون ویشتری ره مَحْصول سَر بَفِرْسِیه.^۳ بُورین! مَن شِما ره وره ها! واری ورگا! دله فِرْسِنِدِمبه.»^۴ شه هِمراه پول و کِوار و کُوش تَورین، و راه دله شه وختِ سلام و احوالپرسی وسه تَلِف نَکنین.^۵ هر سره دله که شوئی، اوّل بارین: «صَلح و سِلَام بر این سِرِه دَووه.»^۶ اگه اون سِرِه دله کسی. اهلِ صَلح و سِلَام بوئه، شِمه صَلح و سِلَام وه سَر موندنه؛ وگرنه، شه شِما ره بَرگِرِدنه.^۷ اون سِرِه دله بَمونین و هرچی شِمه پَش بَییشْتِنه، بَخورین و بَنوشین، چوون کارگر مَسْتَحَق شه دَسْمَز. این سِرِه اون سِرِه نَکنین.^۸ وَختی پِتا شَهر دله بُوردینی و شِما ره قبول هاکارده، هرچی شِمه پَش بَییشْتِنه، بَخورین.^۹ اونجه مریضونِ شِفا هادین و بارین: «خِدا! پادشاهی شِما ره نَزیک.»^{۱۰} ولی هر وَخت پِتا شَهر دله بُوردینی و شِما ره قبول نَکارده، اون شَهر کر و کوچه دله بُورین و بارین: «حَتّی اِما شِمه شَهرِ خاک و خُل که اَمه لینگِ سَر نِیشته ره، بر ضِدّ شِما تَکون دِمبی. ولی این بَدونین که خِدا! پادشاهی نَزیک.»^{۱۲} بَدونین داوَرِی روز، تَحْمُل مِجَازاتِ سُدوم شَهرِ وسه که گِناهِ چِم پَر بییه، راحت تِر تا اون شَهرِ وسه.

^{۱۳} «وای بر ت، ای خورازین شَهر! وای بر ت، ای پِبت صِیدِلا شَهر! چوون اگه معجزاتی که شِمه دِله اِنجام بییه، صور و صیدون شَهر! دِله اِنجام بونسه، اونجه مَرِدَم خَله پَشْتَر پِلاس شه تن کارده و شه سَر تیل وَسنه و تُووبه کارده.»^{۱۴} ولی داوَرِی روز، مِجَازاتِ تَحْمُل، صور و صیدون وسه راحت تِر تا شِمه وسه.^{۱۵} و ت ای گَفَرناحوم شَهر، خیال کاندی تا آسمون سَر گِشئی؟، بلکه جَهَنِم دله سرنگون بونی.

^{۱۶} «بعد شه شاگردون باته: هرکی شِمه گِب گُوشِ هاکانه، م گِب گُوشِ هاکارده؛ و هرکی شِما ره قَبول نَکنه، م ره قَبول نَکارده؛ ولی هرکی م ره قَبول نَکنه، اونِی که م ره بَفِرْسِیه ره قَبول نَکارده.»

اون هفتاد نَفِر بَرَدِگِرِسن

۱۷ اون هفتاد نَفر خِشالی همراه بردگِردِسِنه و باتنه: «ای آقا، تِ اسمِ همراه حتی دِوها هم آمه جِمِ إطاعتِ کاندنه.» ۱۸ عیسی. وشونِ باته: «مِن شیطانِ بدیمه که برقی واری آسمونِ جِمِ سقوطِ هاکارده. ۱۹ اِسا شِما ره اقتدارِ دِمبه که مَرها و عَقربها ره شه لینگِ بِنِ له هاکانین و دِشِمینِ تِمومِ قَوّتِ از بِنِ بَورین، هیچی شِما ره آسیبِ نَرسِنِدِنه. ۲۰ ولی اینِ وسه خِشالی نَکِنین که پلیدِ ارواحِ شِمه جِمِ إطاعتِ کاندنه، بَلکه اینِ وسه خِشالِ بوئین که شِمه اِسْمِ آسمونِ دله بَنوشته بَییه.»

۲۱ همونِ لَحظه، عیسی- روحِ القدسِ دِله شاد بَییه و باته: «ای پَیِر، آسمونِ و زَمینِ صاحب، تِ ره شُکرِ کامبه که این چیزه عاقلون و حَکیمونِ جِمِ قایمِ هاگردی و کِچیکِ وچونِ وسه آشکارِ هاگردی. اِره، ای پَیِر، چوونِ اینِ اون چیزِ بَییه که تِ ره خِشالِ کارده. ۲۲ مِ پَیِرِ همه چی ره مِ دَسِ بَسپارسه. هیچِ گَسِ نَدونده ریکا کیه به جِزِ پَیِر، و هیچِ کسِ نَدونده پَیِرِ کیه به جِزِ ریکا، و اونایِ که ریکا بَخواد، پَیِرِ وشونِ وسه آشکارِ هاکانه.» ۲۳ بعدِ تیناری دله، شه شاگردونِ هارِشیه و باته: «خِشِ به حالِ شِما که این چیزه ویندین. ۲۴ چوونِ شِما ره گامبه خَله از پِغَمِپَرون و پادشاهونِ آرزوِ داشتینه اونچی که شِما ویندین ره بوینن و نَدینه، و اونچی که شِما اِشُننِی ره، بَشُننِی و نِشُننِی.»

خوارِ سامریِ مِثِل

۲۵ پتا روزِ پتا از توراتِ عُلِمَا پِلند بَییه تا این سَنالِ همراه عیسی. ره آزمودِ هاکانه، باته: «ای اِسا، چی هاکانِم تا زندگیِ ابدیِ ره به دَسِ بیارم؟» ۲۶ عیسی. وه جِوابِ باته: «توراتِ دله چی بَنوشته بَییه؟ اونِ جِمِ چی فَهمنی؟» ۲۷ جِوابِ هدا: «خُداوندِ شه خُدا ره تِمومِ شه دل و تِمومِ شه جان و تِمومِ شه قَوّت و تِمومِ شه فِکِرِ همراه دوسِ دار؛ و شه همساده ره شه جانِ واری دوسِ دار.» ۲۸ عیسی. وه ره باته: «دِرسِ جِوابِ هِدایِ. اینِ به جِا بیار که زندگیِ ره دارنی.»

۲۹ ولی وه شه توجیحِ هاگردنه وسه عیسی. جِمِ پَرسِیه: «مِ همساده کیه؟» ۳۰ عیسی. وه جِوابِ باته: «پتا مردیِ اورشلیمِ جِمِ اَریحالِ شهرِ شیه. راهِ دله راهزنونِ دَسِ دَکته. وشونِ وه ره لَختِ هاگردنه، کُتیکِ بَزونه، و وه ره نیمه جانِ ولِ هاگردنه و بُوردنه. ۳۱ انفاقاً مَعْبِدِ پتا کاهنِ اونجه جِمِ رَدِ بونسه. ولی وَختیِ وه چَشِ اونِ مردیِ ره بَخُرده، شه راهِ ره وُلِ هاکارده و راهِ اونِ دَسِ جِمِ بُورده. ۳۲ همینِ جورِ هم مَعْبِدِ پتا خادِمِ همِ اونجه جِمِ رَدِ بونسه. وَختیِ اونجه بَرسِیه و اونِ مردیِ ره بَدینته، شه راهِ وُلِ هاکارده و راهِ اونِ دَسِ جِمِ بُورده. ۳۳ ولی پتا مسافرِ که سامریِ بَییه وَختیِ اونجه بَرسِیه و اونِ مردیِ ره بَدینته، وه دلِ وه وسه بَسوته. ۳۴ پَسِ وه پَلیِ بُورده، وه زخمِ سَرِ شِرابِ دَشِنْدیه و راغونِ پِمالسِه و دَوسِه. بعدِ وه ره شه خَرِ سَرِ سِوارِ هاکارده و پتا مسافرِ خنه دله بُورده و وه جِمِ پَرسِتاریِ هاکارده. ۳۵ فِرِدا! اونِ روزِ، صاحبِ مسافرِ خنه ره دِ دینار، که دِ روزِ کارگرِ دَسِمِزه اِندا بَییه، هِدا و باته: «اینِ مردیِ جِمِ پَرسِتاریِ هاکان و اگه اَزینِ ویشترِ خَرَجِ هاگردی، وَختیِ بَرَدِگِردِمِ تِ ره دِمبه.» ۳۶ اِسا تِ نَظِرِ اینِ سه تا! دله کِدومِ پتا، اونِ مردیِ که راهزنونِ دَسِ دَکته بَییه، همساده بَییه؟» ۳۷ اونِ عالِمِ جِوابِ هِدا: «اونِ که وه ره رَحْمِ هاکارده.» عیسیِ باته: «بُور و تِ هم اینِ طیِ هاکان.»

^{۳۸} وختی راه دله دبی شینه، یتا روستا برسینه. اونجه یتا زنا که وه اسم مارتا بییه عیسی. ره شه سره دعوت هاکارده. ^{۳۹} مارتا یتا خواهر داشته که وه اسم مریم بییه. مریم عیسی. لینگ پیش نیشته بییه و وه گب گوش دانه. ^{۴۰} ولی مارتا سخت پذیرایی مشغول بییه، مارتا عیسی. پلی بییمو و باته: «ای آقا، ت وسه مهم نییه که م خواجرم ره پذیرایی دله تینا بییشته؟ وه ره بارم ره گمک هاکانه!» ^{۴۱} ولی عیسی خداوند جواب هدا: «مارتا! مارتا! ت خله چیزا وسه شه ره پریشون و نگرین کندی، ^{۴۲} اسی اون که یتا چی اهمیت دارنه؛ و مریم خوار چی ره انتخاب هاکارده، که وه جم بیته نونه.»

۱۱

عیسی دعا هاگردنه شه شاگردون یاد دینه

^۱ یتا روز عیسی. یه جا داشته دعا کارده. وختی وه دعا تموم بییه، یتا از وه شاگردون وه ره باته: «ای آقا، دعا هاگردن اما ره یاد هاده، همون جور که یحیی شه شاگردون یاد هدا.» ^۲ عیسی وشون باته: هر وخت دعا کاندینی، بارین:

«ای پییر،

ت اسم مقدس بوئه،

ت پادشاهی بیه،

^۳ آمه هر روز نون هر روز اما ره هاده.

^۴ آمه گناهون ببخش،

چوون اما هم تموم اونایی که اما ره مدیوننه ره بخشمی.

اما ره آزموه دله نیار»

^۵ بعد وشون باته: «کیدوم یتا از شما رفقی دارنه که نصف شو وه پلی بوره و باره: «ای رفیق، سه تا نون م ره قرض هاده، ^۶ چوون یتا از م رفقون سفر جم برسیه، و هیچی ندارمه وه پیش بییلم،» ^۷ وه سره دله، جواب هاده: «م ره رحمت نده. در کلبت، و م وچون م همراه لا دله دینه. نتموبه لا جم پرسم و چیزی ت ره هادم.» ^۸ شما ره گامبه، حتی اگه شه رفقی وسه بلند نوه و وه ره نون نده، وه اصرار خاطر ی بلند بونه و هر چی نیاز دارنه ره وه ره دینه. ^۹ «پس شما ره گامبه، بخواین که شما ره هدا بونه؛ بگردین که پی دا کاندینی؛ در بزین که در شمه وسه واز بونه. ^{۱۰} چوون هرکی بخواد، به دس یارنه؛ و هرکی بگرده، پی دا کاندنه؛ و هرکی در بزنه، در وه وسه واز بونه. ^{۱۱} کیدوم یتا از شما پیرون، اگه وه ریکا وه جم ماهی بخواد، یتا مروه ره دینه؟ ^{۱۲} یا اگه مرغانه بخواد، یتا عقرب وه ره دینه؟ ^{۱۳} پس اگه شما که آنده بد ذاتی دوندنی که ونه شه وچون خوار چی هادین، چنده ویشتر شمه آسمونی پییر، روح القدس به هرکی که وه جم بخواد، بخشنه.»

۱۴ آت گش عیسی. پتا لالِ دِوِ یه نَفِرِ جِم بیرون کارده. وَختی دِو بیرون بُورده، لالِ مَرَدی تونسه گب بَزنه و مَرَدِم بهت هاگردنه. ۱۵ ولی بعضیا بائنه: «وه دِوها ره یعلزبولِ گِمِکِ همراه که دِوها! رئیس بیرون کاندِه.» ۱۶ بقیه هم این نَبِتِ همراه که وه ره آزمود هاگاین، وه جِم پتا آسمونی نِشونه بَخواسِنه. ۱۷ عیسی وشون فِکِرِ بَخوندِسِه و وشون بائه: «هر مملکتی که شه علیه دِ دَسِه بَووه، نابود بونه و هر سِرِه ای که وه دله دِ دَسِگی دَووه، پاشنه. ۱۸ اگه شیطان هم شه علیه دِ دَسِه بَووه، چی طی وه مملکت پا بَرجا موندِنه؟ چوون گائنی مَن دِوها ره یعلزبولِ گِمِکِ همراه بیرون کامبه. ۱۹ اگه مَن یعلزبولِ گِمِکِ همراه دِوها ره بیرون کامبه، شِمه شاگردون کِنه گِمِکِ همراه اونا ره بیرون کاندِنه؟ پس وشون، شِما ره داوری کاندِنه. ۲۰ ولی اگه مَن خِدا قَوَتِ همراه دِوها ره بیرون کامبه، پس این نشون دِنه خِدا! پادشاهی شِما ره بَرسیه. ۲۱ وَختی پتا قِداَرِ مَرَدی که کاملاً مِسَلَح، شه کاخ جِم محافظت هاگانه وه اموال در امان موندِنه. ۲۲ ولی وَختی یه نَفِرِ که وه جِم قِداَرِتر، وه ره حمله هاگانه، وه ره شکست دِنه و سِلَاحی که اون مَرَدی وه سَرِ بالسه ره وه جِم گِرَنه و تِمومِ وه دارایی ره تاراج کاندِه. ۲۳ «هر کی م همراه نیبه، علیه مَنه، و هر کی م همراه جِم نِکنه، تار و مار سازنه.

۲۴ «وَختی که پلیدی روح یه نَفِرِ جِم بیرون اِنه، خِشک و بَرهوتِ جِلا دله شونه تا پتا جا شه استراحتِ وسه بی دا هاگانه. ولی چوون پی دا نِکاندِه شه همراه گانه: ”به اون سره ای که وه جِم بیتمومه، بَرگَرِدمبه.“ ۲۵ وَختی اونجه رِسِنه و اون سِرِه ره سازه بَزو و تَمیز وینده ۲۶ شُونه و هفت تا روح شه جِم بَدَتِرِ یارنه و همه با هم دله شونِنه و اونجه ساکن بونِنه. اون وخت اون آدمِ عاقبتِ وه اَوَّلِ گش جِم، هم بَدَتِرِ بونه.»

۲۷ وَختی که عیسی. این گب ها ره گاته، پتا زنا جَمِیَّتِ دله شه ونگِ پلند هاکارده و بائه: «خِش به حال ماری که ت ره دنیا بیارده و ت ره شیر هدا.» ۲۸ ولی عیسی. وه جِوابِ بائه: «خِش به حال اونایی که خِدا کلامِ اِشْنِنه و اون به جا یارِنه.»

یونسِ پیغمبرِ نِشونه

۲۹ وَختی که جَمِیَّتِ زیاد بونسه، عیسی. بائه: «این نسلِ مَرَدِمِ چِنده شَرورنه. وشون پتا نِشونه خوانِنه! ولی نِشونه ای وشون هِدا نَوونه جز یونسِ پیغمبرِ نِشونه. ۳۰ چوون همون جور که یونس، نینوا مَرَدِمِ وسه نِشونه بییه، اِنسانِ ریکا هم این نسلِ وسه نِشونه بونه. ۳۱ داوری روز، چنوبِ مَلِکه، این نسلِ همراه پلند بونه و وشون مَحکومِ کاندِه، چوون وه، دِنیا! اون سَرِ جِم بیتمو تا سلیمونِ حِکْمَتِ بَشَننه، اِسا اونی که اینجه دَره سلیمونِ جِم گت تر. ۳۲ نینوا مَرَدِمِ، داوری روز این نسلِ همراه پلند بوننه و وشون مَحکومِ کاندِنه، چوون وشون یونسِ موعظه خِاطِرِ تووبه هاگردنه، و اِسا اونی که اینجه دَره یونسِ جِم گت تر.

شِمه تِنِ لَمپا

۳۳ «هیچ کی لمپایی که شه استفاده وسه رووشن هاکارده ره ای اِمباری دله بَرنگارِنه، بلکه لَمپا ره پایه سَرِ ایلینه تا هرکی دله بَیّه روشنایی ره بَوینه. ۳۴ ت چش، ت تِنِ لَمپا! اگه ت چش سالم بوئه، تِمومِ ت وجود رووشن بونه. ولی اگه ت چش فاسد بوئه، تِمومِ ت وجود

تاریکی گرنه. ^{۳۵} مواظب باش، نکنه اون نُوری که تِ دله دَره، تاریکی بوئه. ^{۳۶} اگه تِموم تِ وجود رووشن بوئه و هیچ تاریکی ای اون دله دَنی بوئه، اون وخت، موقه ای واری که لمپا نور تِ ره تاينه، تِموم تِ وجود روشنایی دله خوانه دَووه.»

وای بر عِلْمَا فَرِیسی و توراتِ مَلْمون

^{۳۷} وختی عیسی. شه گبِ تِموم هاکارده، یتا از عِلْمَا فرقه فریسی. وه ره غِذْلا وِسَه دَعْوَتِ هاکارده. پس عیسی وه سِرِه بُورده و هِنِیشتَه. ^{۳۸} ولی وختی فریسی بَدینه، عیسی شه دَسِ پَش از غِذْلا نَشُسَه، خَلَه تَعَجِبِ هاکارده. ^{۳۹} اون وخت عیسی خِداوند وه ره باته: «شما فریسیون، پَشقاب و پِیاله بیرونِ تمیز کاندینی، ولی وه دِلَه طَمَع و بَدِی جِم پر! ^{۴۰} ای نادونون، مگه اونِی که بیرونِ پساته، دِلَه ره هم نِساتَه؟ ^{۴۱} پس اون چیزایی جِم که شه دِلِ دِلَه دارِنی صَدَقَه هادین ویندینی که همه چی شِمه وِسَه پاکِ.

^{۴۲} «وای بر شما ای عِلْمَا فَرِیسی! شما نَعناع و شَفید و همه جور سَبزی جِم ده به یک دِنی، ولی عِدالَتِ نَدیدِ گِرِنی و خِدا مَحَبَّتِ جِم غَافِلِی. اینا ره هم ونه به جا یاردنی و اونا ره هم از یاد نُوردنی. ^{۴۳} وای به حال شما ای عِلْمَا فَرِیسی! چوون دوس دارِنی عبادتگاه دله بهترین جا هِنیشین و مَرِدِم، کوچه بازار دله شما ره سِلَام هاکانن. ^{۴۴} وای بر شما! چوون شما بی علامتِ قبرا مُوندینی که مَرِدِم نَدوندنه و اونا سَر راه شوئنه.»

^{۴۵} یتا از توراتِ مَلْمون عیسی. جواب باته: «إِسَاءِ تِ این گَبْهالا هَمراه اِما ره هم توهین کاندی.» ^{۴۶} عیسی. باته: «وای بر شما، ای توراتِ مَلْمون، چوون مَرِدِم دوش سَنگین بار اییلینی، ولی شه حاضر نیی، گُمِکِ وِسَه حَتّی شه اَنگوسِ بار پِن بییلین. ^{۴۷} وای بر شما، چوون، پیغمبرونِ وِسَه که شِمه پیرون دَس بَمِرِدَنه، مَقبره سازِنی! ^{۴۸} پس شما، شه پیرون شاهدینی و وشون کار تایید کاندینی. وشون پیغمبرون بَكوشِتِنه و شما وشون مقبره ره سازِنی. ^{۴۹} این وِسَه خِدا حِکمت گانه "مِن وشون وِسَه پیغمبرون و رسولون فرِسندِمبه. ولی وشون بعضیا ره گَشِنه و بعضیا ره شکنجه دِنه." ^{۵۰} تا تِموم پیغمبرونی که وشون خون از خلقت دِنیا تا به اَلن دَشِندی بَبیه، این نسلِ گِرِدن دَووه - ^{۵۱} از هابیل خون تا زکریا که وه خونِ قِروونگاه و محرابِ میون دَشندنه. آره، شما ره گامبه که این نسل تِموم اینا وِسَه حساب پس دِنه. ^{۵۲} وای بر شما ای توراتِ مَلْمون! چوون شما حِیقَتِ مَرِدِم جِم قایم کاندینی نا شه اون قبول دارِنی و نا اییلینی دِیرونی که خوانینه، اون ایمون بیارن.»

^{۵۳} وختی عیسی بیرون بُورده، توراتِ مَلْمون و عِلْمَا فرقه فریسی. بَدجور وه ره فشار یاردنه و تَقْلًا کاردنه وه ره تحریک هاکانن خَلَه چیزا خُوری گَب بَزَنه. ^{۵۴} و مَعَطِلِ بینه عیسی. تِکِ جِم یتا گَب دَر بَیته تا شه وه گَبِ هَمراه وه ره تله دله دِم هادِن.

فریسیونِ خمیر مایه جِم دوری هاکانین

^۱ همون موقه، هزارون نَفَر جَم بینه، جوری که هَمدییه ره لینگِ لو گِئنه. عیسی. اوّل شه

شاگردون همراه گب بز و باته: «عِلْمَا فرقه فریسی خمیرمایه جم که دروئی، دُوری هاکنین. ۲ هیچ قایم هاگردی دَنیه که معلوم نُووه و هیچی جا هِدا دَنیه که برملا نُووه. ۳ اونچی تاریکی دله باوتینی، رووشنایی دله بَشْنَسه بونه و اونچی دُوسه در پِشت یواشکی باوتینی، سره بوم سرِ اعلام بونه.

۴ «م رَفقون، شِما ره گامبه از اونایی که تونِدنه فِقْط شِمه تِن بَکوشن و بَعَد از اون دییه نَتونِدنه، کار دییه هاکنین نِترسین. ۵ ولی شِما ره هِشدار دِمبه ونه کِنه جم نِترسین: وه جم نِترسین که بَعَد از اون که بَکوشته، اِقتدار دارنه جَهَنِم دله دم هاده. آره، شِما ره گامبه وه جم نِترسین. ۶ مگه بَنج تا میچکا ره دِ قِروون نَرُوشِنه؟ با این وجود، خِدا حتّی پِتا از اونا ره یَا دِ جم نَورنه. ۷ حتّی تِمووم شِمه سَرِ مِ ره هم بِشمارسه. پس نِترسین، چوون شِمه ارزش هزارون میچکا جم ویشتر.

۸ «شِما ره گامبه، هرکی مَرِدِم پِلی اِقرار هاکنه م دِمبالروئه، اِنسان ریکا هم، وه ره خِدا اِ فرشته ها اِلی اِقرار کونده. ۹ ولی هرکی م ره مَرِدِم پِلی اِنکار هاکنه، مَن هم خِدا اِ فرشته ها اِلی وه ره اِنکار کامبه. ۱۰ هرکی بر علیه اِنسان ریکا گِی بَزنه، آمزیده بونه، ولی هرکی روح اَلْفُوسِ کفر باره، آمزیده نُوونه. ۱۱ وختی شِما ره یِهودیونِ عبادتگاه ها و حاکمون و اونایی که اِقتدار دارنه پِلی، ورنه، نِگرون نُووین که چی طی شه جم دِفاع هاکنین یا چی بارین، ۱۲ چوون همون مووقه روح اَلْقُدس اونچی که ونه بارین شِما ره گانه.»

نادون پولدار مِثَل

۱۳ یهووی به نِفر جَمِیتِ میون وه ره باته: «اِسّا، م برارِ بارِ م بیپر ارثِ م همراه رَسد هاکنه.» ۱۴ ولی عیسی. وه ره باته: «ای مَرِدِی، کی م ره شِمه میون ارث رَسدگر هاکارده؟» ۱۵ و عیسی مَرِدِمِ باته: «هوشیار بوئین و حرص و طَمَع جم دُوری هاکنین، چوون آدمی زندگی به این رِبْط نِدارنه که وه دارایی چنده زیاده.» ۱۶ بعد این مِثَل وِشون وِسه بیارده: «پِتا پولدار مَرِدِی زَمین، خَله مَحْصولِ بیارده. ۱۷ اون مَرِدِی شه همراه باته: ”چی هاکنیم، چوون جایی نِدارمه شه مَحْصولِ اِمبار هاکنیم؟“ ۱۸ بعد باته: ”بِفَهْمِسمه چی ونه هاکنیم! شه اِمبارا ره له دِمبه و اِمبارا گت تر سازمبه، و تِمووم گنِدم و شه اموال اونای دله اِمبار کامبه. ۱۹ اون وخت شه جانِ گامبه: ای م جان، خَله سالی وِسه، اموال جَم هاگردی. اِسّا آرووم بَیر؛ بَخْر و بَنوش و خِش باش.“ ۲۰ ولی خِدا وه ره باته: ”ای نادون! همین اِمشوتِ جانِ تِ جم گِرِنه. پس اونچی جَم هاگردی، کِنه وِسه بونه؟“ ۲۱ این عاقبتِ گسی. که شه وِسه مال و مِمال جَم کونده، ولی خِدا اِ وِسه پولدار نییه.»

نِگرون نُووین

۲۲ اون وخت عیسی. شه شاگردونِ باته: «شِما ره گامبه، شه زندگی وِسه نِگرون نُووین که چی بَخْرین، و نا شه تِن وِسه که چی دِپوشین. ۲۳ چوون زندگی غِذا جم و تِن لِواسِ جم مهمتر. ۲۴ قِشْنیکا ره بَوینین: نا کارِنه و نا دِرو کاندینه، نا اِمبار دارِنه و نا جایی که اِمبار هاکنین؛ با این وجود خِدا وِشونِ روزی ره دِنه. و شِما چنده این پَرِنده ها جم با ارزشترنی! ۲۵ کی شِمه میون تونده نِگرونی همراه، پِتا ذَره شه عَمِرِ زیاد هاکنه ۲۶ تَس، اگه این کِچیکِ کار نَتونِدنی

هاکانین، چه کارا دبیّه و سه نگرونی؟^{۲۷} سوسناره هارشین چی طی سر گشیننه؛ نا زحمت گشیننه و ناریسینه. شما ره گامبه حتی سلیمون پادشاه هم تموم شکوه و جلال همراه، پتا وشون واری هم بزک نبیّه.^{۲۸} پس اگه خدا، صحرا واش که امروز دَره و فردا تندیر دله دم هدا بونه ره این جور بزک کاندّه، چنده ویشتر شما ره بزک کاندّه، ای کم ایمونا!^{۲۹} پس این دِمبال دئی بوئین که چی بخرین یا چی دپوشین؛ اینا نگرین نئوئن.^{۳۰} چوون این دنیا! خدائشناس مردم، این چیزا دِمبال دَرنه، ولی شمه پیپر که آسمون دله دَره دونده که شما، همه اینا ره احتیاج دارنئ. ^{۳۱} پس شما، وه پادشاهی دِمبال دووین، که تموم اینا هم شما ره هدا بونه.

^{۳۲} «ای کچیک گله، تیرسین، چوون شمه آسمونی پیپر خشالی، این که پادشاهی ره شما ره هاده. ^{۳۳} اونچی دارنئ ره بروشین و فقیرون هادین؛ شه و سه پول کیسه های دیرس هاکانین که نپسه، و گنجی آسمون دله که تموم نئونه، جایی که نا دز وه ره دَرنه و نا لیمک اون از بین ورنه. ^{۳۴} چوون هر کجه شمه گنج دووه، شمه دل هم اونجه دَره.

آماده بوئین

^{۳۵} «شه گمِر دوندین و خدمت و سه آماده بوئین و شه لَمپا ره رووشن دارین. ^{۳۶} اونایی واری بوئین که معطلینه وشون ارباب آروسی جشن جم بردگرده، تا وختی راه جم رِسنه و در زنده، درجا دَر وه و سه واز هاکانین. ^{۳۷} خَش به حال نوکرونی که وختی وشون ارباب برگردنه، وشون بیدار و هوشیار بوینه. حقیقتن، شما ره گامبه، وه شه خدمت هاگردن لواس پوشنه؛ و وشون سفره سر نیشندینه و انه وشون جم پذیرایی کاندّه. ^{۳۸} خَش به حال اون نوکرونی که وختی وشون ارباب انه، خا نَصِف شو بوئه، خا سه صواحی، وشون بیدار و هوشیار بوینه. ^{۳۹} «ولی این بدونین اگه صابخنه دونه دز چه ساعتی خوانه بیّه، نیشته وه سره جم دَرئ هاکانین. ^{۴۰} پس شما هم آماده بوئین، چوون انسان ریکا اون موقه که انتظار نِدارنئ انه.»

^{۴۱} پطرس پرسیه: «آقا، (آیا) این مِثِل آمه و سه بیاردی یا همه و سه؟» ^{۴۲} عیسی. خداوند جواب هدا: «پس اون دانا و وفادار مَواشر کیه که ارباب، شه سره نوکرون سَرسِی ره، وه ره هدا، تا اونلا سهمیه خِراک، به موقه وشون هاده؟ ^{۴۳} خَش به حال اون نوکری که وختی وه ارباب انه، وه ره کار سر بوینه. ^{۴۴} حقیقتن شما ره گامبه تموم شه دارایی ره وه دَس دنه. ^{۴۵} ولی اگه اون نوکر شه پَلی باره «م ارباب بیموئن دیر بییه،» نوکرون و گلفتون آذیت آزار هاکانه، و بخره و بتوشه و عیاشی هاکانه، ^{۴۶} وه ارباب روزی که انتظار نِدارنه و ساعتی که وه جم باخور نییه، انه و وه ره دِ شَقّه کاندّه و جایی فرسندینه که خیانتکارون بفرسیه.

^{۴۷} اون نوکری که شه ارباب خواسه ره دونده و با این وجود، شه ره اون انجام و سه آماده نکانده، بدجور مجازات بونه. ^{۴۸} ولی اونی که شه ارباب خواسه ره نِدونده و کاری کاندّه که تنبیه سزوار، گمتر مجازات بونه. هر کی ره ویشتر هدا بووه، وه جم ویشتر هم درخواس بونه؛ و هرکی ره که ویشتر بسپارسه بووه، ویشتر هم وه جم طَلب بونه.

٤٩ «مِنْ بِيَمُومَةٍ تَأْمِينِ نَّشٍ بَكْشِمُ، اِي كَاشِ كِه تَا اَلْنِ نَّشِ بِيِيْتِه بِيِيِه! ٥٠ وَاي مِّن تَعْمِيْدِي دَارْمِه كِه وَنِه اَوْنِ يَيْرِمِ وَ تَا اَوْنِ اِنْجَامِ بُوَوِه، چَنْدِه فِشَارِ بِنِ دَرْمِه. ٥١ گَمُونِ كَانْدِيْنِي بِيِيْمُومِه تَا زَمِيْنِ سَرِ صِلْحِ وَ اَشْتِي بِيَايْمِ؟ نَا، بِيِيْمُومِه تَا سِيَوَايِي دِمِ هَادِمِ. ٥٢ اَز اَيْنِ بَعْدِ، خِنَوَارِي كِه پِنَجِ نَفَرْنِه وَ شَوْنِ مِيُونِ سِيَوَايِي گِفْنِه؛ سِه نَفَرِ عَلِيَه دِ نَفَرِ بُونْنِه وَ دِ نَفَرِ عَلِيَه سِه نَفَرِ. ٥٣ وَ شَوْنِ مِيُونِ سِيَوَايِي گِفْنِه، پِيِرِ عَلِيَه رِيكَا وَ رِيكَا عَلِيَه پِيِرِ، مَارِ عَلِيَه كِيَجَا وَ كِيَجَا عَلِيَه مَارِ، شِي مَارِ عَلِيَه اَرُوسِ وَ اَرُوسِ عَلِيَه شِي مَارِ.»

٥٤ بَعْدِ عَيْسَى- جَمِيَّتِ بَاتِه: «وَ خَتِي وَ يِنْدِيْنِي اِبْرَا مَغْرِبِ چِمِ اِنْنِه، دَرَجَا گَانِي: ”وَنِه وَ اَرِشِ بِيِيَه،“ وَ هَمُونِجُورِ هَمِ بُونِه. ٥٥ وَ خَتِي وَ اِ جَنُوبِ چِمِ زَنْدِه، گَانِي: ”هَوَا خَوَانِه گَرْمِ بُوَوِه،“ وَ هَمُونِجُورِ هَمِ بُونِه. ٥٦ اِي دِرُويُونِ! شَمَا كِه اَسْمُونِ وَ زَمِيْنِ وَضْعِيَّتِ تَعْبِيْرِ هَاكِرْدَنِ دُونْدِيْنِي، چِي طِي نَتُونْدِيْنِي اَيْنِ زَمُونِه وَضْعِيَّتِ تَعْبِيْرِ هَاكَانِيْنِ؟

٥٧ «چِه شِه اَوْنِچِي خَوْرِي كِه دِرِسِ، دَاوْرِي نَكَاْنْدِيْنِي؟ ٥٨ وَ خَتِي هَمْتِي شِه شَاكِي هِمْرَاهِ قَاضِي پَلِي شُونِي، تَقْلًا هَاكَاْنِ، رَاهِ دَلِه وَ هِمْرَاهِ اَشْتِي هَاكَاْنِي، نَكْنِه وَ هِ تِ رِه قَاضِي پَلِي بَكْشُونِه وَ قَاضِي تِ رِه مَامُورِ دَسِ هَادِه، وَ مَامُورِ هَمِ تِ رِه زَنْدُونِ دَلِه دِمِ هَادِه. ٥٩ تِ رِه گَامْبِه بَدُونِ كِه تَا قِرُونِ اَخِرِ نَدِي، هِيچِ جُورِ زَنْدُونِ چِمِ بِيرونِ نِي.»

۱۳

تووبه يا هلاک يين

١ هَمُونِ مَوْوَقِه، چَنْ نَفَرِ جَمِيَّتِ دَلِه عَيْسَى- رِه جَلِيلِيُونِ چِمِ خَوْرِ هِدَانِه كِه پِيلَاثَسِ وَ شَوْنِ، قِرُورُونِي هَاكِرْدَنِ مَوْوَقِه، قَتْلِ عَامِ هَاكَارْدِه بِيِيِه، جُورِي كِه وَ شَوْنِ خُونِ، قِرُورُونِي هَا! خُونِ هِمْرَاهِ قَاطِي بِيِيِه بِيِيِه. ٢ عَيْسَى وَ شَوْنِ جَوَابِ بَاتِه: «گَمُونِ كَانْدِيْنِي چُورُونِ اَيْنِ جَلِيلِيُونِ بِه اَيْنِ رُوزِ دِچَارِ بِيْنِه، تِمُومِ دِيِيِه جَلِيلِيُونِ چِمِ گِناهُكَاْرَتَرِ بِيْنِه؟ ٣ شَمَا رِه گَامْبِه اَيْنِ جُورِ نِيِيِه. بَلَكِه اِكِه تُووبِه نَكْنِيْنِ، تِمُومِ شَمَا هَمِ هِلَاكِ بُونِي. ٤ وَ يَا گَمُونِ كَانْدِيْنِي اَوْنِ هِيچِدِه نَفَرِ كِه سِيلُوَامِ بَرَجِ وَ شَوْنِ سَرِ لِه بُورْدِه وَ وَ شَوْنِ بَكُوشْتِه، اُورِشَلِيْمِ دِيِيِه مَرْدِمِ چِمِ خَطَاكَاْرَتَرِ بِيْنِه؟ ٥ شَمَا رِه گَامْبِه كِه اَيْنِ جُورِ نِيِيِه. بَلَكِه اِكِه تُووبِه نَكْنِيْنِ، تِمُومِ شَمَا هَمِ هِلَاكِ بُونِي.»

بي ميوه آنجيل دار مثل

٦ بَعْدِ عَيْسَى اَيْنِ مَثَلِ بِيَاْرْدِه: «يَتَا مَرْدِي شِه بَاغِ دَلِه اَنْجِيلِ دَارِ دَكَاشْتِه. وَ خَتِي خَوَاسِه وَ هِ مِيُوِه رِه بَجِيْنِه، هِيچِي پِي دَا نَكَاْرْدِه. ٧ پَسِ شِه بَاغْبُونِ بَاتِه: ”هَارِشِ سِه سَالِه اَيْنِ اَنْجِيلِ دَارِ پَلِي اِمْبِه كِه وَ هِ چِمِ مِيُوِه بَجِيْنِمِ، وَايِ هِيچِي پِي دَا نَكَاْمِبِه. اَوْنِ بَوْرِيْنِ، دِيِيِه چِه زَمِيْنِ، هَدِرِ بُوْرِه.“ ٨ وَايِ بَاغْبُونِ جَوَابِ هِدَا: ”اَقَا، بِيِيْلِ يِه سَالِ دِيِيِه هَمِ بَمُونِه. مِّنِ وَ هِ دُورِ گَنْدِمْبِه وَ اَوْنِ كُوتِ دِمْبِه. ٩ اِكِه سَالِ دِيِيِه مِيُوِه بِيَاْرْدِه كِه هِيچِ؛ اِكِه نِيَاْرْدِه اَوْنِ وَ خَتِ اَوْنِ بَوْرِيْنِ.»

يَتَا عَلِيْلِ زَنَا اِسْفَا

١٠ يَتَا مَقْدَسِ شَنْبِه رُوزِ، عَيْسَى- يَتَا اَز يَهُودِيُونِ عِبَادَتْگَاِهِ دَلِه تَعْلِيْمِ دَاثِه. ١١ اَوْنِجِه يَتَا زَنَا

دَبِيه که پِتا روح هیجده سال وه ره عَلیل هاکارده بییه. جوری که وه پشت قوز بَبیه بییه و اصلاً تَنوسه راس ایست هاکانه.^{۱۲} وختی عیسی. وه ره بَدبته، وه ره شه پلی صدا هاکارده و باته: «ای زنا، تِ شه این علیلی جَم آزاد بئی!»^{۱۳} بعد عیسی. شه دَس وه سر بییشته و اون زنا درجا راس ایست هاکارده و خِدا ره پَرسش هاکارده.^{۱۴} ولی عبادتگاهِ رَئیس از اینکه عیسی. شنبه روز دله شِفا هدا بییه، عَصَبانی بَبیه و مَرِدِم باته: «شیش روز، کار هاکاردنِ وسه دارنی. اون روزلا دله بَئین و شِفا بَیرین، نا شنبه روز دله.»^{۱۵} عیسی. خِداوند وه جِواب باته: «ای درویون! هیچ کِدوم از شِما شنبه روز دله شه گو یا خَر کِلوم جَم واز نکانده تا اوه هِدائینِ وسه بیرون بَوَره؟»^{۱۶} پس مگه نوسه این زنا ره که ابراهیم کیجائه و شیطان هیجده سال وه ره اسیر هاکارده بییه ره شنبه روز دله این بَندِ جَم آزاد هاکاردن؟»^{۱۷} عیسی. وختی این باته، وه مَخالفون همه شَرمنده بینه، ولی تَموم جَمیّت اون همه عجیب و پَر شِکوه کارلا جَم خِشالی کاردنه.

خردل تیم و خمیرمایه مَثَل

^{۱۸} عیسی. بعد باته: «خِدا! پادشاهی چی ره موندنه؟ اون جی همراه مقایسه هاکانیم؟»^{۱۹} خردل تیم موندنه که پِتا مَرِدی اون بَبیته و شه باغ دله دکاشته. اون تیم سر بَکشیه و دار بَبیه، جوری که آسمون پَرنِدا بییمونه و وه چله ها! سر کیلِ پساتنه.^{۲۰} آئی هم باته: «خِدا! پادشاهی ره جی همراه مقایسه هاکانیم؟»^{۲۱} خمیرمایه واری که پِتا زنا اون بَبیته و سه تا دَئیل، آردِ همراه قاطی هاکارده تا تَموم خمیر وَر بییمو.»

تنگ در

^{۲۲} عیسی اورشلیم راه دله، شهرها و روستاها! دله شیه و تعلیم دائه.^{۲۳} همون مووقه، یه نَفر وه جَم پَرسیه: «ای آقا، اونایی که نجات گِرِنه گِمنه؟» عیسی. وشون باته: ^{۲۴} «تَقْلا هاکانین تا تنگ در جَم دله بَورین، چون شِما ره گامبه، خِلیلا تَقْلا کاندینه تا دله بَورن، ولی تَنوندنه.^{۲۵} وختی صابخنه پَرسه و در ره دَونده، بیرون ایست کاندینی، در ره کُتِندینی و گاننی: "آقا، در آمه وسه واز هاکان!" ولی وه جِواب دنه: "شِما ره نِشناسِمبه؛ ندومبه کِجائینی»^{۲۶} اون مووقه شِما گاننی: "إما تِ همراه بَخردیمی و بَنوشیمی و تِ آمه کر و کوچه دله تعلیم دائی." ^{۲۷} اون مووقه وه شِما ره گانه: "شِما ره گامبه، شِما ره نِشناسِمبه؛ ندومبه کِجائینی. ای تَموم شِما که بدکاروونی، م جَم دور بَووین." ^{۲۸} بعد اونجه پَرمه دَره و ترس جَم دَندون دَندون گش خارنه، وختی که ابراهیم و اسحاق و یعقوب و تَموم پیغمبرون، خِدا! پادشاهی دله ویندینی، ولی شه شِما بیرون دَرنی.^{۲۹} مَرِدِم شرق و غرب و شمال و جنوب جَم اِننه و خِدا! پادشاهی سِفره سر نِشِننه.^{۳۰} آره، دَرنه آخِرینایی که اَوّل بوننه، و اَوّلینایی که آخِر.»

عیسی ماتم اورشلیم وسه

^{۳۱} همون مووقه، چن نَفر از عِلما! فرقه فریسی عیسی پلی بییمونه و بائنه: «اینجه ره ترک هاکان و یه جا دبیه بُور، چون هیرودیس خوانه تِ ره بَکوشه.»^{۳۲} عیسی. جِواب هِدا: «بُورین و اون شالِ بارین: امروز و فردا دوها ره بیرون کامبه و مَرِدِم شِفا دِمبه، و سَومین روز

شه کارِ تموم کامبه. ۳۳ ولی امروز و فردا و پیرا ونه شه راهِ ادامه هادِم، چوون محالِ پتا پیغمبر، اورشلیم بیرون هلاک بووه. ۳۴ ای اورشلیم، ای اورشلیم، ای پیغمبرون قاتل و سنگسار کُننده رسولون که تِ پلی بفرسی بوننه! چن گش بخواسمه کچ کِرک واری که شه چینیکاها ره شه پَر و بالِ پِن جم کانده، تِ وچون یه جا جم هاکانیم، ولی نخواسی! ۳۵ اِسا شمه سره پتا ویرونه واری ره موندنه. و شما ره گامبه که دیبه شما م ره نونیدنی تا روزی که بارین: «مواریک اوئی که خداوند اسمِ همراه اینه.»

۱۴

عیسی مقدّس شنبه دله شفا دینه

۱ پتا مقدّس شنبه روز که عیسی. غذا بخردنِ وسه، فرقه فریسی. پتا از رهبرونِ سره بُورده بییه، اونایی که اونجه دَینه وه ره دَقّت همراه زیر نظر داشتنه. ۲ وه روب رو، پتا مردی دَیبه که وه تن اوله داشته. ۳ عیسی، توراتِ مَلَمون و فریسیونِ جم بَرسیه: «شنبه روز دله شفا هداين جايه يا نا؟» ۴ وشون هیچی ناوتنه. پس عیسی. اون مردی ره بیته، شفا هدا و مِرخص هاکارده. ۵ بعد وشون هارشیه و بَرسیه: «کدوم پتا از شما دَره که وه ریکا یا وه گو مقدّس شنبه دله چاه دله دَکفه و درجا وه ره بیرون نیاره؟» ۶ وشون هیچ جوابی نداشتنه هادِن.

۷ وختی عیسی. بدبئه مهمونون چی طی تَقلاً کاندینه بُورن مجلسِ بالا هِنیشِن، این مَثِلِ وشونِ وسه بیارده: ۸ «وختی کسی. تِ ره آروسی دَعوت کانده، مجلسِ بالا نَنیش، چوون شاید کسی. تِ جم سرشناس تر هم دَعوت بییه بوئه. ۹ اون مووقه صاحبِ مجلس که هر دِتا! شما ره دَعوت هاکارده، اینه و تِ ره گانه: «شه جا ره این آدم هاده.» اون وخت سَرمندیگِ همراه تِه مجلس نیشی. ۱۰ ولی هر وخت کسی تِ ره دَعوت کانده، بُور و تِه مجلس هِنیش، تا وختی صاحبِ مجلس بیته، تِ ره باره: «م رَفِقی بَفری بالاتر هِنیش.» اون وخت، دیبه مهمونون پلی که سَفره سَر نیشینه سَر بِلند بونی. ۱۱ چوون هرکی شه ره گت هاگانه، کچیک بونه، و هرکی شه ره فروتن هاگانه، سَر بِلند بونه.»

۱۲ بعد عیسی. صاحبِ مجلس باته: «وختی ناهار یا شوم دَعوتی دنی، رَفقون و پَرارون و فامیلون و شه پولدار همساده ها ره دعوت نِکن؛ چوون اونا هم تِ ره دَعوت کاندنه و این جورى عوض گِرنی. ۱۳ ولی وختی دَعوتی دنی، فقیرون و چِلخون و شَلون و کورون دَعوت هاگان ۱۴ که تِ برکت گِرنی؛ چوون وشون چیزی نِدارننه که در عوض تِ ره هادِن، و شه آجر، دِرسکارون قیامت دله گِرنی.»

گت دَعوتی مَثِل

۱۵ وختی پتا از مهمونون که عیسی همراه همسَفره بییه این بَشَنسه، عیسی. ره باته: «خَش به حال اوئی که خِدا! پادشاهی دَعوتی دله نون بَخَره.» ۱۶ عیسی. وه جواب باته: یه نَفَر پتا گت دَعوتی بیته و خَلیلا ره دَعوت هاکارده. ۱۷ وختی شوم مووقه بییه، شه نوکر بَرسیه تا

دَعْوَتِ بَيْبِهِ هَا رَه بَارَه، "بئین چوون همه چی حاضر." ۱۸ ولی وشون هر کدوم پتا بَهونَه بیاردنه. اَوَّلِ باته: "پتا زمین بخریمه که ونه بُورِم اوِن بُوینِم. خواهشاً مِ عذرِ قبولِ هاکان." ۱۹ پتا دیبِه باته: "مِن پنج جفت گو بخریمه، و این دَره شومبِه اونا ره هارِشِم بُوینِم چِتینه. خواهشاً مِ عذرِ قبولِ هاکان." ۲۰ پتا دیبِه هم باته: "تازه زَن بُوردِمه، این وسه نَتومبِه بَیِم." ۲۱ پس نوکرِ بَرَدِگِرِدِسِه و همه چی ره شه اریابِ باته. اریابِ عَصَبَانِی بَیبه و شه نوکرِ دَسْتورِ هِدا دَرجا شَهْرِ کُوجِه بازارِ دِلَه بُوره و فَقیرون و چِلخون و کورون و شَلونِ بیاره. ۲۲ نوکرِ باته: "آقا، ت دَسْتور ره انجام هِدامه، ولی همتی جا دَره." ۲۳ بعد وه اریابِ باته: "شاه راه و کور راهپای که شَهْرِ جِم بیرون دَرنه، بُور و اِصرارِ هِمراه مَرَدِم مِ دَعْوَتِ دله بیار تا م سِرِه پر بَووه ۲۴. شِما ره گامبِه هِیچ کِدوم از دَعْوَتِ بَیبه ها م شومِ حَتّی مِزه هم نکاندنه.

بهای دِمبالِ رُویِ از مسیح

۲۵ جَمِیَّتِ زیادِی عیسی ره هِمراهی کرده. عیسی وشون هارِشِیه و باته: ۲۶ «هرکی م پلی بَیّه و شه پِیِر مار، زِنا و وَجِه، بَرار و خِواجِر و حَتّی شه جانِ جِم نَفَرِت نِداره، نَتونده مِ شاگرد بوئه. ۲۷ هرکی شه صَلیبِ شه دوش نَکِشه و مِ دِمبالِ نَیّه، نَتونده مِ شاگرد بوئه. ۲۸ کِدوم پتا از شِما دَره که بَخواد پتا بُرَج بَسازِه و اوّل نَنیسه اوِن خَرَج بَرأوردِ هاکانه و بُوینِه تونده اوِن تَکْمیلِ هاکانه یا نا؟ ۲۹ چوون اگِه وه کرسی ره بَسازِه ولی بَنا ره تَکْمیلِ نَکنه هرکی بُوینِه، وه ره مَخسِرِه کاندِه، ۳۰ گانه: "این آدِم پتا بَنا اِ بَسائِن شِرُوعِ هاکارده، ولی نَتونِسِه اوِن تِمومِ هاکانه!" ۳۱ و یا کِدوم پادشاه که پش از اینکِه پتا دیبِه پادشاهِ هِمراهِ جَنگِ راهی بَووه، نَشوئه نَنیسه و فکرِ نَکنه که ده هزار سَریازِ هِمراهِ تونده یِه نَفِرِ پش بُوره که بیست هزار سَریازِ هِمراهِ وه جَنگِ اِنه؟ ۳۲ و اگِه بُوینِه که نَتونده وه پَس بَر بَیّه، اوِن وخت تا دِشِمِن لَشگرِ همتی دور، پتا نَمایندِه رِسَندِنِه تا صِلحِ هاکانه. ۳۳ هَمین جور، هِیچ کِدوم از شِما هم اگِه تِمومِ چِیزایِ جِم که دارنه دَس نَکِشه، نَتونده مِ شاگرد بوئه. ۳۴ «نِیکِ خِوار، ولی اگِه نِیکِ شه مِزه ره از دَس هاده، چی طی بونه اوِن آی دِواره شُورِ هاکاردن؟ ۳۵ دیبِه استفاده اِی نِدارنه نا زِمین بِه دَرَدِ خارنه نا بونه اوِن کُوتِ هاکاردن؛ بَلکِه اوِن دور شَندِنِه. هرکی گوشِ شِیوا دارنه، بَشُنُه!»

۱۵

گوم بَیّه گَسفِنِ مَثِلِ

۱ ولی خِراجگِیرون و گِناهاکرون همه عیسی دُور جِم بونِسِنِه تا وه گِبِ بَشُنُن. ۲ عِلِمَا فرقه فریسی. و توراتِ مَلَمون، غِرغِرِ کاردنه و گاتنه: «این مردی گِناهاکرونِ قبولِ کاندِه و وشونِ هِمراهِ هَمسِفِرِه بونه.» ۳ پس عیسی این مَثِلِ وشونِ وسه بیارده: ۴ «کِدوم پتا از شِما دَره که صد تا گَسفِنِ داره و وَختی پتا از اونا گوم بَووه، اوِن نُود و نه تا دیبِه ره صَحرا دله نیلِنِه و اوِن گوم بَیّه نِه دِمبالِ

نَشوئِه تا اون پي دا هاكانه؟^۹ و وختي گوم بَيِه گَسفِن پي دا هاكارده، اون خِشالي هِمراه شه دوش ايلينه^۱ و سره انه، شه رَفقون و همساده ها ره جَم كنده و گانه: ”م هِمراه خِشالي هاكانين، چوون شه گوم بَيِه گَسفِن پي دا هاكاردمه.“^۷ شِمَا ره گامبه، همين جور، يتا گِناهاكار وسه كه تووبه كنده، اَسْمون دِلَه جَشْن و شادي گَتِترِي بر پا بونه تا اون نُوْد و نه تا دِرِسكار وسه كه نياز به تووبه نِدارينه.

گوم بَيِه سَكِه مَثَل

^۸ «و يا كِدم زِنا دَره كه ده تا نِقَره سَكِه داره و وختي يتا از اونا گوم بَووه، اَمپا رووشن نَكانده و سِرِه ره سازه نَزنده و تا اون پي دا نَكَارده، بَگَرْدِسِنه جَم ايسْت نَكانده؟^۹ و وختي اون پي دا هاكانه، شه رَفقون و همساده ها ره جَم كنده و گانه: ”م هِمراه خِشالي هاكانين، چوون شه گوم بَيِه سَكِه ره پي دا هاكاردمه.“^{۱۰} شِمَا ره گامبه، همين جور، يتا گِناهاكار تووبه هاكاردين وسه، خِدا! فرشته ها! پلي شادي بر پا بونه.»

گوم بَيِه رِيكا مَثَل

^{۱۱} بعد عيسى ادامه هدا و باته: «يتا مَردي دِ تا رِيكا داشته.^{۱۲} يتا روز كِچِيك رِيكا شه پيپر باته: ”اي پيپر، سهمي كه تِ دارايي جَم م ره رِسِنه ره اَلِن م ره هاده.“ پس پيپر شه دارايي ره اون دِتا رِيكا! ميون رسد هاكارده.^{۱۳} هَمَتِي خَلَه زمون نَكِذِشته بييه كه، كِچِيك رِيكا هر چي كه داشته ره جَم هاكارده و يتا دور دَرَس ديار بُورده و شه دارايي ره اونجه عياشي هِمراه به باد هدا.^{۱۴} وختي هرچي داشته ره خَرَج هاكارده، اون ديار دله بَدجور قَحطِي بِييمو و به تنگدسي دَكْتِه.^{۱۵} پس بُورده و يتا از اون منطقه مَرِدِم نوكر بييه. اون مَردي هم وه ره شه زمين سَر بَقَرَسِيه تا وه خي ها ره خِراك هاده.^{۱۶} اون رِيكا اَرزو داشته شه اِشِكِم خي ها! خِراك جَم سِپَر هاكانه، ولي هيچ كي وه ره هيچي نِدا!.^{۱۷} سَر اَخِر شه پلي باته: ”خَلَه از م پيپر كارگرون، اضافي غِذا هم دارينه و مَن اينجه وِشْنايي جَم دَره تَلِف بومبه.^{۱۸} پس پِلند بومبه و شه پيپر پلي شومبه وه ره گامبه: ’پيپر، مَن تِ حق و خِدا! حق دِلَه گِناه هاكاردمه.^{۱۹} ديبه لياقت نِدارمه م ره تِ رِيكا بَدونِن. م هِمراه يتا از شه كارگرون واري رفتار هاكان.“

^{۲۰} پس پِلند بييه و شه پيپر سِرِه سَمْت راه دَكْتِه. ولي هَمَتِي سِرِه جَم دور بييه كه وه پيپر وه ره بَدِيئِه و وه دل وه وسه بَسوتِه و وه سَمْت دوو بيئته، وه ره كِشه بَزو و خاش هدا.^{۲۱} رِيكا شه پيپر باته: ”پيپر، مَن تِ حق و خِدا! حق دله گِناه هاكاردمه. ديبه لياقت نِدارمه م ره تِ رِيكا بَدونِن.“^{۲۲} ولي پيپر شه نوكرون باته: ”زود بُورِن و خوارترين جَمه ره بيارين و وه تَن دَكِنين. يتا انگوشتر وه انگوس و يتا كوش وه لِينگ دَكِنين.“^{۲۳} اون دَوَسه گوگزاره بيارين، سَر بُورينين تا بَحْرِم و جَشْن بِيريم.^{۲۴} چوون م اين رِيكا بَمَرده بييه، اَي دِواره زنده بييه؛ گوم بييه بييه، پي دا بييه!“ پس جَشْن بيئته و شادي هاكاردينه.

^{۲۵} «ولي گت تِر رِيكا زمين سَر دَبِيه. وختي سِرِه نَزِيكي بَرَسِيه و سِما و آواز ونگ بَشْنُسِه،^{۲۶} يتا از نوكرين صدا هاكارد و بَرَسِيه: ”چه خَوَر؟“^{۲۷} نوكر جَوَاب هدا: ”تِ پَرار بَرْدِگَرْدِسِه و تِ پيپر اون دَوَسه گوگزاره سَر بُوريه، چوون شه رِيكا ره صَحِيح سالم پي دا هاكارده.“^{۲۸} گت رِيكا وختي اين بَشْنُسِه، عَصْبَانِي بييه و نِخواسه سِرِه بُوره. وه پيپر بيرون بِييمو و وه

جَم التماس هاكارده. ۲۹ ولی وه شه پيپر جواب باته: «هايش من آلن خله سال پتا نوكر واری ت ره خدمت هاكاردمه و هيچ وخت ت دستور جم سريچی نكاردمه. ولی ت هيچ وخت حتی پتا بزغاله هم م ره ندائی تا شه رفقون همراه پتا مهمونی بريم. ۳۰ ولی اسا كه ت اين ريكا بردگرده، ريكا ئی كه ت داراي ره خراب زناها همراه به باد هدا، وه وسه اون دوسه گوگزا ره سر بوری ای!» ۳۱ پيپر وه ره باته: «ريكا، ت هميش م همراه دری، و هر چی دارمه، ت وسه هسه. ۳۲ ولی آلن ونه جشن بريم و شادی هاكائيم، چوون ت اين پرا بيمده بييه، آی زنده بييه؛ گوم بييه بييه، بي دا بييه»

پتا حقه باز مواشر مثل

۱ بعد عیسی. شه شاگردون باته: «پتا پولدار مردی، مواشری داشته. شكایتي وه ره برسپه كه ت مواشر ت اموال حیف و میل كنده، ۲ مواشر صدا هاكاردو پرسپه: «اين چيه ت خوری ایشميه؟ م همراه حساب كتاب هاكان، دييه نتوندى م مواشر بوئی.»

۳ مواشر شه پلي فكر هاكارده: «چی هاكائيم؟ ارباب خوانه م ره كار جم بيرون هاكانه. نا اون قید دارمه زمين بگنيم، و گدايي هاكاردن جم هم عار دارمه. ۴ بقهسمه چی هاكائيم تا وختي م ره شه مواشری جم بيرون هاكارده، گسايي دوون م ره شه سیره راه هادن.» ۵ پس، اونايي كه وه ارباب بدهكار بيينه ره تك تك باته وه پلي پين. اولي جم پرسپه: «چنده م ارباب بدهكاری؟» ۶ جواب هدا: «صد تا خمره راغون زيتون.» باته: «شه صورت حساب بير و زود بنويس پنجاه تا خمره!» ۷ بعد دومي جم پرسپه: «ت چنده بدهكاری؟» جواب هدا: «صد خروار گندم.» باته: «شه صورت حساب بير و بنويس هشتاد خروار!»

۸ ارباب، شه حقه باز مواشر جم تعريف هاكارده، چوون عاقلانه رفتار هاكارده بييه؛ چوون اين دنيا وچون شه هم دوره ها همراه شه رفتار و كردار دله، نور وچون جم عاقلترنه. ۹ شما ره گامبه اين دنيا فاسد مالي، رفق بي دا هاكاردن وسه خرج هاكائين تا وختي اون مال تموم بييه، شما ره ابدی سیره دله قبول هاكائين.

۱۰ «اونی كه گم دله آمين بوئه، زياد دله هم آمين، و اونى كه كم دله آمين نبوئه، زياد دله هم آمين نييه. ۱۱ پس اگه اين دنيا فاسد مال دله آمين نبوئين، كيه كه اصلى ثروت شمه دس دنه؟ ۱۲ اگه يه نفر دييه مال دله آمين نبوئين، كى اونچی كه شمه وسه هسه ره شما ره دنه؟ ۱۳ هيچ نوكری نتونده دتا ارباب خدمت هاكانه، چوون يا پتا جم بيزار و اون پتا ره دوس دارنه، يا پتا ره دل ونده و اون پتا ره كچيك اشمارنه. نتوندى هم خدا بنده بوئين، هم پول بنده.»

۱۴ فريسيون پول دوس وختي اين گبا ره بشنسنه، عیسی ره پوزخن بزونه. ۱۵ عیسی. وشون باته: «شما اونايي ني كه شه ره مردم پلي درسكار نشون دینی، ولی خدا شمه دل جم خور دارنه. اونچی كه مردم، وه ره ارزش هادن، خدا نظر ناپسند!»

۱۶ «تورات و پيغمپرون بنوشته، تا يحيى دوره بييه. بعد از اون، خدا پادشاهي خور خش،

هدا بونه و هرکی خوانه زور زوری اون دله بوره. ^{۱۷} با این وجود، آسمون و زمین از بین بُورِ آسونتر تا اینکه تورات چم پتا یخطه دَکفه!
^{۱۸} «هرکی شه زنا ره طلاق هاده و پتا دییه زنا بوره، زنا هاکارده، و هرکی هم پتا طلاق هدا زنا ره بوره، زنا هاکارده.»

پولداریِ مردی و فقیرِ ایلعازر

^{۱۹} «پتا پول دارِ مردی بییه که پتا آرغوونی لَواس نرمِ کتون جنسِ چم شه تَن کارده و هر روز خَش گِذرونی دِمبالِ دَییه. ^{۲۰} این مردی سِرِه درِ پش، پتا فقیرِ مردی ره ایپِشْتنه که وه اسم ایلعازر بییه. ایلعازرِ تَموم تَن رَحِمِ زیلی بییه. ^{۲۱} و آرزو داشته از غِذایی که اون پولدارِ مردی سِرِه سِرِ گلِسه، شه اِشکِم سِرِ هاکانه. حتّی سَکا هم ایتمونه و وه زخمها ره لیس زونه. ^{۲۲} سِرِ آخِر، اون فقیرِ بَمِرده و فرشته ها وه ره ابراهیمِ پَلی بَورِدنه. پولدارِ مردی هم بَمِرده و وه ره دَفنِ هاکارِدنه. ^{۲۳} ولی وَختی اون پولدارِ مردی مرده هالا دِنیا! دله چش واز هاکارده، شه ره عِذابِ دله بَدیته. از دور، ابراهیمِ بَدیته که ایلعازر هم وه پَلی دَییه. ^{۲۴} پس بِلِنْدِ وَنَگِ همراه باته: ”م پییرِ ابراهیم، م ره رَحْمِ هاکان و ایلعازرِ بَفرِس تا شه اَنگوسِ تَکِ اوه دله بَزنه و م زوونِ خانِکِ هاکانه، چوون این تَشِ دِله عِذابِ گِشْمبه.“ ^{۲۵} ولی ابراهیم باته: ”وَچه، شه یاد بیار که شه زندگی دله، خوارِ چیا ره بییتی، و ایلعازر هم بَدِ چیا ره. ولی اَلنِ وه اینجه آسایشِ دله دَره و تِ عِذابِ دله دَری. ^{۲۶} از این بَگَدَریم، آمه میون و شِمه میون هم پتا پرتگاه دَره؛ اونایی که بَخوانِ اینجه چم تِ پَلی بَپِنِ نَتونِدنه و اونایی هم که اونجه دَرنه، نَتونِدنه آمه پَلی بَپِنِ.“ ^{۲۷} پولدارِ مردی باته: ”پس، ای پییر، التماسِ کامبه ایلعازرِ م پییرِ سِرِه بَفرِسی، ^{۲۸} چوون مَن پَنج تا بَرار دارمه. وه ره بَفرِس تا م بَرارونِ هِشدارِ هاده، نَکِنه وِشون هم اینجه دَکِفِن و عِذابِ بَکِشن.“ ^{۲۹} ولی ابراهیمِ جَوابِ هدا: ”وِشون موسی و پیغمبرونِ دارِنه، پس ببیلِ وِشونِ گِبِ گوشِ هادِن.“ ^{۳۰} پولدارِ مردی باته: ”نا، م پییرِ ابراهیم، ولی اگه یه نَفرِ مرده هالا چم وِشونِ پَلی بُوَره، تووبه کاندنه.“ ^{۳۱} ابراهیم وه ره باته: ”اگه موسی و پیغمبرونِ گِبِ گوشِ نَدِن، حتّی اگه یه نَفرِ مرده هالا چم زنده بُووه و وِشونِ پَلی بوره، آی هم باورِ نَکانِدنه“

۱۷

گناهِ وِسوسه

^۱ عیسی- شه شاگردونِ باته: «یقیناً گِناهِ وِسوسه دَره، ولی وای به حالِ اونی که باعثِ وِسوسه بُووه. ^۲ وه وِسِه بَهترِ بییه، پتا آسِبو سَنگِ وه گِردِنِ وِسْنه و وه ره دِریا! دله دِم دانه تا اینکه باعثِ بُووه پتا از این کِچیکونِ گِناهِ دَکفه. ^۳ پس شه مواظِبِ بوئِن. اگه تِ بَرارِ گِناهِ کاندِه، وه ره توویخِ هاکان، و اگه تووبه هاکارده، وه ره بَپَخَش. ^۴ اگه روزی هَفْتِ کَش تِ ره گِناهِ هاکانه، و هفتِ کَش تِ پَلی بَپَه و باره: ”تووبه کامبه،“ تِ ونه وه ره بَپَخِشی.»
^۵ رسولون، عیسی- خِداوندِ بائته: «آمِه ایمونِ زیادِ هاکان!» ^۶ عیسی- خِداوندِ باته: «اگه خردِلِ تیمِ اِندا ایمونِ دارِن، توندنی این توتِ دارِ بارِنِ پنه چم بَکِندی بُووه و دریا! دله

دکاشته بَووه، و شِمه دَسْتورِ اطاعت کاندِه.

۷ «کیدوم پتا از شما دَره وختی وه نوکرِ زمینِ شخم بَزوئِنِ چِم یا گَسفِن بَچِروندَن چِم، صحراا چِم بَرَدگِرده، وه ره باره: "زود پرو سَفَره سَر هِنیش؟" ۸ مگه وه ره نارنه: "اَوّل م شوم حاضِر هاگان و شه لَواسِ عَوضِ هاگان و م ره پَذیرایی هاگان تا بَخْرِم و بَنوشم، و بعد تِ خارنی و نوشنی؟" ۹ مگه اون ارباب از اینکه وه نوکر وه گِبِ گوش هدا، وه چِم تَشکر کاندِه؟ ۱۰ پس، شما هم وختی اونچی شما ره دَسْتور دِننه، انجام هادین و بارین: "اما پتا نوکر ویشتر نیمی و فِقَط شه وظیفه ره انجام هدامی»

ده تا چِدامی شفا

۱۱ عیسی اورشلیم راه دله، سامره و جلیل مَرزِ چِم بَگِذشته. ۱۲ وختی روستایِ دله بُورده، ده تا چِدامی ره بَدیئه که دورتر ایست هاکارده بینه ۱۳ و شون داد بَزونه باته: «ای عیسی، ای اِسا، اما ره رَحْم هاگان.» ۱۴ وختی عیسی- و شون بَدیئه، باته: «بُورین و شه ره کاهن سراغ هادین.» و شون راه دَکِئنه و راه دله شفا بَیئنه. ۱۵ پتا از و شون وختی بَدیئه شفا بَیئنه، همون جور که پلند پلند خِدا ره پرسش کارده، بَرَدگِرده ۱۶ و عیسی- لینگ دَکته و وه چِم تَشکر هاکارده. اِسا، اون چِدامی سامری بییه. ۱۷ عیسی- باته: «اونایِ که شفا بَیئنه مگه ده نَفر نَبینه؟ پس اون نُه تا دِییه کِجه دَرنه؟ ۱۸ به جِز این غریبه، گَس دِییه بَرَنگِرده تا خِدا ره شکر هاگان؟» ۱۹ بعد وه ره باته: «پرس و بُور، تِ ایمون تِ ره شفا هدا.»

خِداا پادشاهی اِنه

۲۰ عیسی، عِلماا فرقه فریسی- جواب، که بَپرسی بینه خِداا پادشاهی کی اِنه، باته: «خِداا پادشاهی جوری نییه که بَتونی اون بَویئی، ۲۱ و کسی هم نارنه هارشین خِداا پادشاهی اینجه یا اونجه ئە، چوون خِداا پادشاهی شِمه میون دره.» ۲۲ عیسی- شه شاگِرِدونِ باته: «مووقه ای رِسنه که آرزو کاندینی اِنسانِ ریکا ره پتا روز بَوینین، ولی تَویندی. ۲۳ مَرِدِم شما ره گاننه: هارش "وه اینجه،" یا "اونجه دَره." و شون دِمبالِ نَشوئین. ۲۴ چوون همون جور که آسَمونِ برق یه لحظه رَنده و آسَمونِ این سَر تا اون سَر رووشن کاندِه، اِنسانِ ریکا هم، شه روز مووقه همینجور اِنه. ۲۵ ولی اَوّل ونه خله رنج بَکِشه و این نسل وه ره رَد هاگانین. ۲۶ اِنسانِ ریکانه دوره، نوح دوره واری. ۲۷ مَرِدِم خارندنه و نوشینه و رَن وِرِدنه و شی کارندنه تا اون روز که نوح، گشتی دله بُورده. کِلاکِ بَیئِمو و همه ره هِلاکِ هاکارده. ۲۸ لوط دوره هم این جور بییه. مَرِدِم بَخْرَدن و بَنوشیین و بَخْرِیَن و بَرَوَئِن و دَکاشتن و بَسائِنِ مَشغول بینه. ۲۹ ولی روزی که لوط سُدوم چِم بیرون بَیئِمو، تَش و گوگرد، آسَمونِ چِم بَپارِسه و همه ره هِلاکِ هاکارده. ۳۰ روزی که اِنسانِ ریکا ظُهور کاندِه همین جور. ۳۱ اون روز دله، اونی که شه سِره بوم سَر دَووه و وه اثاث سِره دله دَووه، وه، بَیئِنِ اونایِ وسه جَر نییه. و اونی هم که زمین سَر دَره هم سِره نییه. ۳۲ لوط زنا ره یاد بیارین! ۳۳ هرکی بَخواد شه جانِ حَفْظِ هاگانِه، اون از دَس دِنه، ولی هرکی شه جانِ چِم بَگِذِرِه، اون نجات دِنه. ۳۴ شما ره گامبه، اون شو دِ نَفر که پتا لا دله دَرنه، پتا ره وِرْنه و پتا دِییه موندینه. ۳۵ و دتا زنا که سِره دله یه جا نیشتنه و دَره آسِیو کاندنه، پتا ره وِرْنه و پتا دِییه موندینه. [۳۶ و دتا مَرْدی

هم که زمين سر دره کار کاندینه، يتا ره ورنه و يتا ديبه موندنه.»^{۳۷} شاگردون عیسی. جم پیرسینه: «کجه، ای خداوند؟» عیسی. باته: «هرجا لاش دווو، لاشخورا هم اونجه جم بوننه!»

۱۸

يتا سَمِج بيوهزنائه مَثَل

۱ عیسی. شه شاگردون وسه مَثَلی بیارده تا وشون سراغ هاده که ونه هَمِش دِعا هاکانن و هیچ وخت دلسرد نُون. ۲ عیسی باته: «يتا شهر دله يتا قاضی ديبه که نا خدالا جم ترسیه، نا مردم سر چش گته. ۳ همون شهر دله يتا بيوهزنا ديبه که یه سره وه پَلی اییمو و گاته: "م حق م دشمین جم بیر". ۴ قاضی چن وختی وه ره اعتنا نکارده. ولی سر آخر شه همراه باته: "هر چن خدالا جم ترسیمبه و مردم سر چش نیرمبه، ۵ ولی چوون این بيوهزنا هَمِش م مزاحم بونه، وه داد ریمبه، نَکنه هَمِش بییه و م ره ستوه دربیاره»^۱ بعد عیسی. خداوند باته: «پشئین این بی انصاف قاضی چی گانه^۷ اساء، مگه خدا شه انتخاب بییه هالا داد که شو و روز وه پیشگاه التماس کاندینه، ترسینه؟ این کار همین جور عقب دم دنه؟^۸ شما ره گامبه خله زود، وشون داد رسنه. ولی وختی انسان ریکا بییه، زمين سر ایمونی بی دا کاندنه؟»

يتا فریسی و خراجگیر مَثَل

۹ اون وخت عیسی. بعضیا وسه که شه درسکاری جم مطمئن بینه و بقیه ره کچیک ایشماردنه، این مَثَل بیارده: ۱۰ «د نَفَر عبادت وسه معبد بُوردنه، يتا از عِلْمِا فریسی. (يتا از فریسیون عِلْمِا/ يتا فریسی.) و يتا ديبه خراجگیر. ۱۱ فریسی. ایست هاکارده و شه همراه این جور دِعا هاکارده: "خدایا، ت ره شکر کامبه که، ديبه مردم واری دز و ظالم و زنا کار نیمه، حتی این خراجگیر واری هم نیمه. ۱۲ هفته دله، دگش روزه گرمه و هرچی بهدس یارمه، شه اموال ده به یک، خدالا ره هدیه دمه." ۱۳ ولی اون خراجگیر دور ایست هاکارده بییه و نخواست حَتی شه سر آسمون سمت بلند هاکانه، بلکه شه سینه سر کُتندسه و گاته: "خدایا، مین گناهکار رحم هاکان." ۱۴ شما ره گامبه این مردی بخشیده بییه و شه بره بُورده ولی اون فریسی نا، چوون هرکی شه ره گت هاکانه، کچیک بونه و هرکی شه ره فروتن هاکانه، سر بلند بونه.»

عیسی وچون بَرکت دِنه

۱۵ مردم حَتی چلیک وچون ره عیسی. پَلی یاردنه تا اونا سر، دس بیپله و وشون بَرکت هاده. وختی شاگردون این بدینه، مردم تشر برونه. ۱۶ ولی عیسی. شه شاگردون صدا هاکارده باته: «بیپلین وچون، م پَلی بَین؛ وشون دم نیرن، چوون خدالا پادشاهی این جور گسالا وسه هسه. ۱۷ حقیقتن، شما ره گامبه، هرکی خدالا پادشاهی ره وچه ای واری قبول نَکنه، هیچ وخت اون دله نَشونه.»

یتا پولدارِ رئیس

۱۸ یتا از رئیسون، عیسی- یم پرسیه: «ای خوارِ اِسا، چی هاکانم تا زندگی ابدی وارث بوم؟» ۱۹ عیسی- بانه: «چه م ره خوار خوندنی؟ هیچ گس جز خِدا خوار نییه. ۲۰ احکام دوندی: زنا نِکن، قتل نِکن، دِزّی نِکن، دِراغی شهادت نده، شه پیرمارِ احترام بییل.» ۲۱ اون مَردي بانه: «تموم اینا ره از جوونی به جا بیاردمه.» ۲۲ عیسی- وختی این پشُسه، بانه: «همتی یه چی کم دارنی؛ تموم اون چی دارنی ره بَروش و فقیرون میون رَسد هاکان، که آسمونِ دله گنج دارنی. بعد بروم ره پیروی هاکان.» ۲۳ اون مردی وختی این پشُسه، وه ره غصه بییته، چون خله پولدار بییه. ۲۴ عیسی- وختی بدیته اون مردی ره غصه بییته، بانه: «پولدارون بُوردن، خِدا پادشاهی دله چنده سخت! ۲۵ شترِ رد بِن، دَرزِن سولاخِ یم آسونتر تا یتا پول دار، خِدا پادشاهی دله بُوره.»

۲۶ اونای که این گب پشُسنه، بانه: «پس کی تونده نجات بیره؟» ۲۷ عیسی- بانه: «اون کاری که آدم نتونده هاکانه ره خِدا تونده انجام هاده.» ۲۸ پطرس بانه: «هارش اِما شه سره زندگی ره ول هاکاردمی و تِ ره پیروی هاکاردمی!» ۲۹ عیسی وشون بانه: «حقیقتن، شما ره گامبه، هیچ کی دَنيه که سره یا زنا یا برارون یا پیر مار یا وچون، خِدا پادشاهی خاطرِ ول هاکانه، ۳۰ و این دَنيه دله چن برابر به دس نیاره، و اون دَنيه دله هم زندگی ابدی وه قسمت نوه.»

عیسی سومین گشِ وسه شه بمرده پشگویی کانه

۳۱ بعد عیسی- شه دوازده شاگرد یتا گوشه بکشیه و وشون بانه: «آلن اورشلیم شومی. اونجه هر چی پیغمبرون، انسان ریکا خوری بنوشتنه، اتفاق گفنه. ۳۲ چون وه ره غیریهودیون دس تسلیم کاندنه. وشون وه ره مخسره و توهین کاندنه و وه دیم سرف دیم دینه، و وه ره شلاق زنده و گشینه. ۳۳ ولی سومین روز زنده بونه.» ۳۴ شاگردون وه گب نفهمینه. وه گب معنی وشون یم پنهن بییه و نفهمینه چی خوری گب زنده.

یتا کورِ شفا

۳۵ وختی عیسی اریحا شهر نزیکی برسیه، یتا کورِ مردی راه کنار نیشته بییه و گدایِ کارده. ۳۶ وختی اون جمیّت ونگ که اونجه یم رد بوسنه ره پشُسه، پرسیه: «چه خور؟» ۳۷ وه ره بانه: «عیسی- ناصری دَره رد بونه.» ۳۸ وه داد بزو: «ای عیسی- داوودِ ریکا، م ره رحم هاکان!» ۳۹ اونای که جمیّت پشاپش شینه، وه ره تشر- بزونه و بانه ساکت بوئه. ولی وه ویشتر داد زوئه: «ای داوودِ ریکا، م ره رحم هاکان!» ۴۰ بعد عیسی- ایست هاکارده و دستور هدا اون مردی ره وه پلی بیان. وختی نزدیک بییمو، عیسی- وه یم پرسیه: ۴۱ «چی خوانی تِ وسه هاکانم؟» اون مردی بانه: «ای آقا، خوامبه م چش بوینه.» ۴۲ عیسی- وه ره بانه: «تِ چش بوینه! تِ ایمون تِ ره شفا هدا.» ۴۳ اون کورِ مردی چش درجا بدیته و همون جور که خِدا ره شکر کارده، عیسی دِمبال بُورده. وختی تموم مردم اینه بدینه، خِدا ره شکر هاکارده.

عیسی و زگا خراجگیر

۱ عیسی آریحا شهر دله بُورده و شهر چم داشته رد بونسه. ۲ اونجه یتا پولدار مردی که وه اسم زگا بیبه دبیبه، وه خراجگرون رئیس بیبه. ۳ زگا خواسه بوینه عیسی کیه، ولی چون وه قد کتاه بیبه و جمیت زیاد بیبه نتونسه. ۴ این وسه، پش پش دوو بیته و یتا چنار دار لو بُورده تا عیسی. ره بوینه، چوون عیسی. اونجه چم رد بونسه. ۵ وختی عیسی. اونجه برسیه، دار سر هارشیه و وه ره باته: «زگا، زود چر پرو که ونه امروز ت سره بییم.» ۶ زگا درجا چر بییمو و خشالی همراه وه ره قبول هاکارده. ۷ وختی مردم این بدینه، همه غرغر همراه گاتنه: «یتا گناهار سره مهمونی بُورده.» ۸ ولی زگا شه جا سر بلند بیبه و عیسی. خداوند باته: ای آقا، اسا نصف شه اموال فقیرون دمه، و اگه یه نفر چم یه چی ناحق بیته بوئم، چهار برابر وه ره برگردندمه. ۹ عیسی. باته: «امروز نجات این سره دله بییمو، چوون این مردی هم ابراهیم پیغمبر وجه نه. ۱۰ چوون انسان ریکا بییمو تا گوم بیه ره بی دا هاکنه و نجات هاده.»

ده تا سکه مثل

۱۱ همون مووقه که وشون این گبا ره گوش دانه، عیسی. شه گب دیمبال یتا مثل بیارده، چوون اورشلیم نژیکی دبیبه و مردم خیال کاردنه خدا! پادشاهی همون مووقه ظاهر بونه. ۱۲ پس باته: «یتا نجیب زاده یتا دور دس مملکت بُورده تا شه وسه پادشاهی مقام بیره و بردگرده. ۱۳ پس، شه ده تا نوکر صدا هاکارده و هر کدوم یتا سکه طلا که سه ماه کارگر دسمزه اندا بیبه، هدا و باته: "تا م بردگردسن مووقه این پول همراه کار هاکنین." ۱۴ ولی اون مردی که قرار بیبه وشون سلطنت هاکنه، وه چم بیزار بیته؛ وشون وه دیمبال سر یتا نماینده بفرسینه، این پیغوم همراه که: "اما نخوامی این آدم آمه وسه سلطنت هاکنه." ۱۵ با این وجود، وختی این مردی، پادشاهی مقام بیته و بردگرده، اون نوکرونی که وشون سکه هدا بیبه ره شه پلی صدا هاکارده تا بقمه هر کدوم چنده سود هاکارده. ۱۶ اولی بییمو و باته: "آقا، ت سکه ده تا سکه دیبه سود بیارده." ۱۷ وه ره باته: "آفرین، ای خوار نوکر! چوون کم چی دله آمین بی ای، ده تا شهر حکومت ت ره دمه." ۱۸ دوومی بییمو و باته: "آقا، ت سکه، پنج تا سکه دیبه سود بیارده." ۱۹ وه ره هم باته: "پنج تا شهر حکومت هاکان." ۲۰ بعد سوومی بییمو و باته: "آقا، این هم ت سکه! اون یتا دسمال دله دبیتمه و داشتمه. ۲۱ چوون ت چم ترسیمه، چوون یتا سختگیر مردی هسی. اونچی که نیپشتی ره گرنی و اونچی که نکاشتی ره درو کاندی." ۲۲ ارباب وه ره باته: "ای بد نوکر، طبق ت باوته ت ره محکوم کامبه. ت که دونسی من سختگیر مردیمه، اونچی که نیپشتیمه ره گرمه و اونچی که نکاشتمه ره درو کامبه، ۲۳ چه م پول صرافون ندائی تا وختی برگردمه اون وه سود همراه پس بییم؟" ۲۴ پس اونابی که اونجه دینه ره باته: "سکه ره وه چم بیرین و اونی که ده تا سکه دارنه ره هادین." ۲۵ وه ره باته: "آقا، وه که شه ده تا سکه دارنه!" ۲۶ اون مردی باته: "شما ره گامبه هرکی که دارنه، وه ره بیشتر هدا بونه؛ ولی اونی که ندارنه، حتی همونی که دارنه هم وه چم

بیته بونه. ۲۷. اِسا اُون دِشْمِنُونی ره که نِخواسِنه و شونِ سَلَطِنَتِ هاکانِم اینجه بیارین و وشون م پش بکوشین»

عیسی اورشلیم دله شونه

۲۸. بعد از این گبا، عیسی مردمِ چم پشتر، اورشلیم سمت راه دکتته.
۲۹. وختی بیت فاجی و بیت عنیا روستا نژیکی که زیتون کوه سر بییه برسینه، عیسی. د نَفر از شه شاگردون بفرسیه و باته: ۳۰ «به روستایی که شمه پش دَره، بُورین. وختی دله بُوردنی، پتا خرکره ره دوسه پی دا کاندینی که تا آلن هیچ کس وه سر سوار نییه. اُون واز هاکانین و اینجه بیارین. ۳۱. اگه کسی. شمه جم بپرسیه: “چه اُون واز کاندینی؟” بارین: “خداوند اُون احتیاج دارنه» ۳۲. اُون د نَفر بُوردنه و همه چی ره همون جور که عیسی. وشون باوته بییه، پی دا هاگردنه. ۳۳. وختی خرکره ره واز کاردنه، وه صاحبون وشون باتنه: «چه خرکره ره واز کاندینی؟» ۳۴. وشون باتنه: «خداوند اُون احتیاج دارنه.» ۳۵. وشون خرکره ره عیسی. پلی بیاردنه. بعد شه قواها ره اُون سر دم هدانه و عیسی. ره اُون سر هینیشندینه. ۳۶. همون جور که عیسی. داشته شیه، مردم شه قواها ره راه سر پهن کاردنه. ۳۷. وختی زیتون کوه سر پایینی برسینه، تیموم شاگردون خِشالی همراه خدا ره معجزاتی خاطرری که وه جم بدینه بینه شکر کاردنه، ۳۸. و گاتنه:

«مَوارِکِ پادشاهی که خداوند اسم همراه انه!

صلح و سلامتی آسمون دله و جلال، آسمون عرش دله!»

۳۹. بعضی. از علما فرقه فریسی. جمیت میون عیسی. ره باتنه: «اسا، شه شاگردون ساکت هاکان!» ۴۰. عیسی وشون باته: «شما ره گامبه اگه اینا ساکت بون، این سنگا داد درانه!» ۴۱. وختی عیسی اورشلیم نژیک بییه و شهر بدینه، برمه هاکارده ۴۲. و باته: «کاش که ت هم امروز فهمسی چی ت وه صلح و سلامتی یارنه. ولی حیف که آلن اینا ت چشم جم پنهونه. ۴۳. روزایی رسنه که ت دشمنون ت دور گرنه و ت ره محاصره کاندنه، و هر ظرفِ جم ت ره فشار یارنه؛ ۴۴. ت و ت وچون، ت زمین دله به خاک و خون کشیننه. و سنگ سنگ سر بن نکانده؛ موقه ای که خداوند ت گمیک وه بییمو بییه وه جم غافل بمونی.»

عیسی معبد تمیز کانه

۴۵. بعد عیسی. معبد حیاط دله بُورده و شروع به بیرون هاگردن اونا پی هاکارده که اونجه خرید فروش کاردنه، ۴۶. وشون باته: «مقدس نوشته ها! دله بنوشته بییه ”م سره، عبادت جا!“؛ ولی شما اُون ”دزدکی“ هاگردینی.» ۴۷. عیسی. هر روز معبد دله تعلیم دانه. معبد گت گت کاهنون و تورات ملّمون و قوم رئیسون وه بکوشتن دِمبال دینه، ۴۸. ولی شه کار وه هیچ راهی نتونسنه پی دا هاکانن، چون تیموم مردم عاشق وه گب بزوتن بینه.

عیسی اقتدار و اختیار

۱ پتا روز که عیسی. معبدِ دلِه مردمِ تعلیم دانه و خورِ خَشِ اِعلامِ کارده، معبدِ گتِ کاهنون و توراتِ مَلْمون و قومِ مشایخِ وه پَلی بیتمونه^۲ و باتنه: «اما ره بار، به چه اجازه ای این کارا ره کاندی؟ کی این اختیارِ ره هدا؟»^۳ عیسی. باته: «من هم شمه جم پتا سِنال دارمه؛ م ره بارین،^۴ یحیی تعمید، خِدا لا جم بییه یا آدِم جم؟»^۵ و شون شه میون مشورتِ هاکارِدنه و باتنه: «اگه باریم خِدا لا جم بییه، گانه”پس چه وه ره ایمون نیاردینی؟“^۶ و اگه باریم آدِم جم بییه، تَموم مردمِ آنده اما ره سنگسار کاندنه تا بَمیریم، چوون اعتقاد دارننه که یحیی پتا پیغمبرِ بییه.»^۷ پس باتنه: «ندومبی کجه جم هسه.»^۸ عیسی. باته: «من هم شما ره نارمه، چه اختیارِ همراه، این کارا ره کامبه.»

شورِ باغبونونِ مَثِل

۹ اونوخت عیسی. مردمِ وسه این مَثِل بیارده: «پتا مردی پتا انگورِ باغِ درسِ هاکارِدو اون چنتا باغبونِ اِجاره هدا و یه مدّت طولانیِ وسه پتا مملکتِ دبیّه بُورده. ۱۰ انگورِ بَچینن مووقه، پتا نوکر، باغبونونِ پَلی بفرسیه تا شه محصولِ سَهَمِ بیره. ولی باغبونون وه ره بزونه و دَس خالی وه ره بردگاردینه. ۱۱ پس پتا دبیّه نوکرِ بفرسیه، ولی وه ره هم بزونه و وه همراه بی حِرمتی هاکارِدنه و وه ره دَس خالی راهی هاکارِدنه. ۱۲ پس سَوَمین گَشِ وسه پتا دبیّه نوکرِ بفرسیه، ولی وه ره هم رَخمِ زلیلی هاکارِدنه و بیرونِ دِم هِدانه. ۱۳ «صاحبِ باغِ باته: ”چی هاکانیم؟ شه عزیزِ ریکا ره فرسندمبه؛ شاید وه ره حِرمتِ بییلن.“^{۱۴} ولی باغبونونِ وختی ریکا ره بدینه، همدیبه ره باتنه: ”این وه وارث. پئین وه ره بکوشیم تا ارثِ آمه وسه بووه.“^{۱۵} پس وه ره انگورِ باغِ جم بیرونِ دِم هِدانه و بکوشینه. «اِسا شمه نَظَرِ صاحبِ باغ، و شون همراه چی کاندِه؟^{۱۶} صاحبِ باغِ اِنه و باغبونونِ گُشنه و انگورِ باغِ کسالا دبیّه دَس دِنه.» و شون وختی اینه بَشُنسینه، باتنه: «نا این جور نَوونه!»^{۱۷} ولی عیسی. و شون چَشِ دلِه ره هارشیه و باته: «پس مقدّس نوشته ها! منظور چیه که گانه:

”سنگی که بَناها اونِ دِم هِدانه،

ساختمونِ اصلی ترینِ سنگِ بییه“

۱۸ هرکی اونِ سَنگِ سَرِ دَکِفِه، تیکه تیکه بونه، و اگه اونِ سَنگِ هر کسِ سَرِ دَکِفِه، وه ره له کاندِه.»^{۱۹} توراتِ مَلْمون و معبدِ گتِ کاهنون وختی بَقَهْمسنه این مَثِلِ و شونِ خورِی گانه، خواسِنه هَمون لحظه عیسی ره بیرن، ولی مردمِ جم تَرسینه.

امپراطورِ مالیاتِ هِدائِن

۲۰ پس عیسی. ره زیرِ نَظَرِ بییتنه و جاسوسونی وه پَلی بفرسینه که شه ره صادقِ نِشون دانه. و شون این دِمبالِ دَیینه که شه عیسی. گِبِ جم یه چی پی دا هاکانن و وه ره مقامات و فرموندارِ دَس تحویل هادِن. ۲۱ پس جاسوسون وه جم تَرسینه: «اِسا، دومبی تِ حقیقتِ گانی و تعلیمِ دینی، و هیچ کسِ جم ظرِفداری نکاندی، بلکه خِدا لا راهِ دِرسی همراه تعلیمِ دینی.

۲۲ روم امپراطور مالیات هدائن شرعاً آمه و سه دِرس یا نا؟» ۲۳ عیسی۔ وِشونِ حیلِه ره یَقَهْمَسِه و باته: ۲۴ «پتا سگّه م ره سراغ هادین. این سگّه سر نقش و نگار کینه و سه هسه؟» ۲۵ جواب هدانه: «امپراطور.» وِشونِ باته: «پس امپراطور مالِ امپراطورِ هادین و خِدا مالِ خِدا ره!» ۲۶ این جورِ بییه که نتوئسنه مَرِدِمِ پَلی وه ره، شه وه گِبِ هِمراه تله دِم هادین، وه جِوابِ جِم مات و مبهوت بینه و دیبه هیچی ناوئنه.

سئال درواره مرده ها! زنده باین

۲۷ بعد چن نفر از علما! فرقه صدوقی که مرده ها! زنده باین قبول نداشتنه بییمونه، ۲۸ و عیسی جِم پتا سئال هاگردنه، باتنه: «إسّا، موسی آمه و سه بنوشته، اگه پتا مردی برار بَمیره و شه جِم پتا بی وجه زنا بیله، اون مردی ونه اون زنا ره پوره تا شه برار و سه نسلی بجا بیله. ۲۹ إسّا، ات گش، هفت تا برار بینه. اولین برار زن بوردده و بی وجه بمرده. ۳۰ بعد دوّمین ۳۱ و بعد سوّمین برار هم، وه ره بوردنه و همنجور هر هفت تا برار وه ره بوردنه و بدون اینکه وه جِم وجه ای دارن، بمرده. ۳۲ سرآخر اون زنا هم بمرده. ۳۳ إسّا قیامت روز، اون زنا کدوم پتا! زنا بونه؟ چون هر هفت تا برار، وه ره بوردنه.»

۳۴ عیسی۔ جواب هدا: «این دنیا! مَرِدِم، زن ورنه و شی کاندنه. ۳۵ ولی اونایی که لایق برسیین اون دنیا و مرده ها! زنده باین هسنه، نا زن کَرِنه و نا شی کاندنه، ۳۶ و دیبه نمیرنه؛ چون فرشته ها! واری بوننه. وِشونِ خِدا! وچوننه، چون که قیامت وچون هم هسنه. ۳۷ ولی این جریان که مرده ها زنده بوننه ره حتی موسی هم تَش بئیته بوته دله گانه، اونجه که موسی، خِداوند، ابراهیم خِدا و اسحاق خِدا و یعقوب خِدا خوندنه. ۳۸ إسّا، خِدا که مرده ها! خِدا نییه، بلکه زنده ها! خِدائه؛ چون وه پَلی همه زنده.» ۳۹ اون مووقه بعضی۔ از توراتِ مَلَمونِ باتنه: «إسّا، چه خوار باقی!» ۴۰ دیبه هیچ کس جرأت نکارده وه جِم سئالی پیرسه.

مسیح موعود کینه ریکانه؟

۴۱ بعد عیسی۔ وِشونِ باته: «چی طی گاننه مسیح موعود داوود پادشاه ریکانه؟ ۴۲ چون، شه، داوود، مزامیر کتاب دله گانه: “خِداوند م خِداوندِ باته: م راس دس هنیش ۴۳ تا مووقه ای که ت دِشمنونِ ت لینگِ بِنِ دِم هادِم.” ۴۴ اگه داوود وه ره “خِداوند” خونده، چی طی وه تونده داوود ریکا بوئه؟»

توراتِ مَلَمونِ جِم دوری هاکانین

۴۵ همون مووقه که تموم مَرِدِم وه گِبِ گوش دانه، عیسی۔ شه شاگردونِ باته: ۴۶ «توراتِ مَلَمونِ جِم دوری هاکانین، اونا دوس دارننه پلندِ قوا! دله راه بورن و مَرِدِم، کوچه بازار دله وِشونِ سلام هاکانین، و عبادتگاه ها! دله بهترین جا ره دارن و مهمونی ها! دله بالا بالا هِنیشِن. ۴۷ اونا از ظریفی بیوه زنها! سره ره غارت کاندنه و از ظریفی دیبه، خِدا نیایی و سه، شه دِعا ره

یتا بیوه زنا! هدیه

۱ عیسی. شه سر لو بیارده و پولدارون بدینه که شه هدایا ره معبد صندق دله دم دانه. ۲ اونجه یتا فقیر بیوه زنا ره بدینه که د قرون صندق دله دم هدا. ۳ عیسی باته: «حقیقتن شما ره گامبه، این فقیر بیوه زنا، تموم وشون جم ویشتر هدا. ۴ چوون تموم وشون، شه مال زیادي جم هدا، ولی این فقیر زنا تموم شه روزی ره هدا.»

عیسی معبد خرابی پش گوپی کانه

۵ بعضیا گت معبد گب زونه و قشنگ سنگا و هدایای جم که اون همراه تزئین بییه بییه تعریف کاردنه، عیسی. باته: ۶ «روزی رسنه تموم این چیزای که ویندی، له شونه و سنگ، سنگ سر نمونده.»

۷ وشون بیرسینه: «اسا، این اتفاقا کی گفنه و وه نژیک بئن نشونه چیه؟» ۸ عیسی. باته: «مواظب بوئن کسی شما ره گمراه نکنه؛ چوون خلیا م اسم همراه اینه و ادعا کاندنه "من مسیحمه" و گاننه "دنیا آخر برسه". وشون دیمبال نشوئن.»

۹ «وختی جنگ ها و جدال ها! خور اشنینی، نترسین. لازم اول این چیزا اتفاق دکفه، ولی دنیا درجا آخر ترسنه.» ۱۰ بعد وشون باته: «قومها و مملکت ها علیه همدیه جنگ کاندنه. ۱۱ گت زمین لرزه و قحطی و طاعون خله جاها انه و آسمون دله عجیب غریب چیزا ظاهر بونه.»

۱۲ «ولی پش از این اتفاق، شما ره گرینه، اذیت کاندنه، و محاکمه و سه عبادتگاه ها! دله ورنه و زندون ها! دله دم دینه، و م اسم خاطری، شما ره پادشاهون و فرمودارون پلی ورنه ۱۳ ولی این فرصتی بونه تا بتونین شهادت هادین. ۱۴ این شه خاطر دارین که پشتر دلواپس نبوئن که چی طی شه جم دفاع هاکانین. ۱۵ چوون من شما ره کلام و حکمتی دیمبه که هیچ کدوم از شمه دشمنون نتونن شمه جواب هادن و شمه پش ایست هاکانین. ۱۶ حتی شمه پیرمار و پزارون و فامیلون و شمه رفقون شما ره دشمن تسلیم کاندنه و بعضی. از شما ره گشینه. ۱۷ تموم مردم م اسم خاطری شمه جم بیزار بوئه. ۱۸ ولی یتا می هم شمه سر جم کم نوونه. ۱۹ شه تخمل همراه، شه جان نجات دینی.»

۲۰ «وختی بدینی اورشلیم، دشمن لشگر، محاصره هاکارده، بدونین که وه نابودی نژیک. ۲۱ اون وخت اونایی که یهودیه دله درنه کوه سمت در بون و اونایی که شهر دله درنه، شهر جم بیرون بون، و اونایی که دشت و صحرا! دله درنه شهر دله نئن. ۲۲ چوون اون روزا، مکافات روز. روزای که تموم پیغمبرون بنوشته انجام رسنه. ۲۳ وای به حال زن های که حاملنه و مارونی که شه وجه ره اون روزا شیر دینه! چوون گت مصیبتی این سرزمین دله اتفاق گفنه و خدا! غضب این قوم دامنگیر بونه. ۲۴ وشون شمشیر همراه گشینه و اسپر

کاندنه و پتا دییه ملکِ دله تبعید کاندنه، اورشلیم هم غیر یهودیون دس گفنه و لگدمال بونه تا مووقه ای که غیریهودیون دوره تموم بوه.

^{۲۵} «خرشید و ماه و ستاره ها! دله علاماتی ظاهر بونه. زمین سر مردم، دریا! تلاطم جم پیشون بونه. ^{۲۶} مردم از ترس اونچی که خوانه دنیا! سر بیته، بی هوش بونه، چون آسمون قوتا لرزه گفنه. ^{۲۷} بعد انسان ریکا ره ویندی که قوت و گت جلال همراه آبر دله انه. ^{۲۸} وختی این اتفاقا گفنه، راس ایست هاکنین و شه سر بالا بیرین، چون شمه آزادی نزیک!»

درسی، انجیل دارِ جم

^{۲۹} عیسی این مثل وشون وسه بیارده و باته: انجیل دار و تموم دارها ره هارشین. ^{۳۰} وختی ورگ دینه، فهمینی تاوسون نزیک. ^{۳۱} این وسه، وختی ویندی این چیزا اتفاق گفنه، فهمینی خدا! پادشاهی نزیک. ^{۳۲} حقیقتن شما ره گامبه، تا تموم اینا اتفاق نکفه، این نسل از بین نشونه. ^{۳۳} آسمون و زمین از بین شونه، ولی م گب هیچ وخت از بین نشونه.

^{۳۴} «هوشیار بوئین، نکنه عیش و نوش و مستی و زندگی نگرونی، شمه دل سخت هاکانه و اون روز یهوئی تله دکفین. ^{۳۵} چون این اتفاق تموم دنیا! مردم وسه گفنه. ^{۳۶} پس همیش مواظب بوئین و دعا هاکانین تا بتونین تموم این چیزها! وسه که خله زود اتفاق گفنه، در امان دووین و انسان ریکا! پلی ایست هاکانین.»

^{۳۷} عیسی هر روز یهود عبادتگاه دله تعلیم دانه و هر شو شهر جم بیرون شیه و زیتون کوه سر شوره صواحی کارده. ^{۳۸} صواحی دم مردم وه گب بشنسن وسه معبد دله جم بونسنه.

۲۲

عیسی بکوشتن نقشه

^۱ فطیر عید که به پسخ هم معروف، نزیک بونسه، ^۲ معبد گت گت کاهنون و تورات مالمون پتا راه دیمبال گردسنه که چی طی عیسی ره بکوشن، چون مردم جم ترسینه. ^۳ بعد شیطان یهودا! معروف به اشخریوطی دل دله که پتا از اون دوازه شاگرد بییه، بورد. ^۴ یهودا معبد گت گت کاهنون و معبد نگهبونون پلی بورد و وشون همراه صحبت هاکارده که چی طی عیسی ره وشون تسلیم هاکانه. ^۵ وشون خشال بینه و قبول هاکارده وه ره پول هادین. ^۱ یهودا هم قبول هاکارده و پتا فرصت دیمبال گردسه، دور از مردم، عیسی ره وشون تسلیم هاکانه.

آخرین شوم

^۷ پس فطیر عید روز که خواسنه، پسخ وره قروونی هاکانین، برسیه. ^۸ عیسی، بطرس و یوحنا ره برسیه و باته: «بورین و پسخ عید شوم آمه وسه تهته بوینین تا بخریم.» ^۹ وشون برسینه: «خوانی کجه تهته بوینیم؟» ^{۱۰} عیسی جواب هدا: «همین که شهر دله بُوردنی پتا مردی ره پتا پیلکا اوه همراه ویندی. هر سره دله بُورده وه دیمبال بورین. ^{۱۱} اون صاحبخنه ره

بارین: «اسا گانه: «مهمون خنه كجه ئه تا پسخ شوم شه شاگردون همراه بخرم؟»^{۱۲} وه هم بالاخنه اي دله، يتا گت اطاق فرش بييه اي ره شما ره سراغ دنه. اونجه تهيه بوينين.»^{۱۳} وشون بوردنه و همه چي ره اونجور كه عيسي باوته بييه بي دا هاكاردنه، و پسخ عيد شوم تهيه بدينه.

شوم آخر

^{۱۴} شوم موقه برسيه و عيسي. شه رسولون همراه سفره سر هنيشته. ^{۱۵} بعد وشون باته: «خله دوس داشتيمه قبل از اينكه اذيت آزار بوينيم، اين پسخ شوم شمه همراه بخرم.»^{۱۶} شما ره گامبه كه دييه اين شوم نخارمه تا اون موقه كه خدا پادشاهي پته.»^{۱۷} پس يتا پياله بيته، شكر هاكارده و باته: «اين بيرين و شه ميون رسد هاكانين.»^{۱۸} چون شما ره گامبه تا خدا پادشاهي نييه، دييه انگور ميوه جم نخارمه.»^{۱۹} بعد نون بيته، شكر هاكارده و اون تيكه هاكارده و وشون هدا و باته: «اين م تن كه شمه وسه فدا بونه؛ اين م ياد بهجا بارين.»^{۲۰} بعد از شوم پياله ره بيته و باته: «اين پياله، خدا تازه عهد كه م خون همراه مهر بونه، خوني كه شمه نجات وسه دشندي بونه.»^{۲۱} ولي هموني كه قصد دارنه ره م تسليم هاكانه، وه دس م دس همراه سفره سر دره.^{۲۲} درس كه انسان ريكا هر چي وه تقدير وه سرانه، ولي واي به حال اوني كه م ره دشمن تسليم كنده.»^{۲۳} بعد رسولون همدويه جم سئال كردنه كدوم يتا از اونا تونده اين كار هاكانه.

كي گت تر

^{۲۴} شاگردون ميون بحث دكته وشون دله كي گت تر.^{۲۵} عيسي. وشون باته: «غير يهوديون پادشاهون وشون حكومت كاندنه؛ و اونايي كه وشون سر قدرت دارنه «ارباب» بخونديسه بوينه.»^{۲۶} ولي شما اين جور نبوتين، شمه ميون اوني كه گت ترين جوري رفتار هاكانه كه انگار كچيكترين و زهبر جوري رفتار هاكانه كه انگار يتا نوكر.^{۲۷} كدوم يتا گت تر، اوني كه سفره سر نيشته يا اوني كه خدمت كنده؟ مگه اوني كه سفره سر نيشته گت تر نييه؟ ولي من شمه ميون يه نفر واريمه كه دره خدمت كنده.

^{۲۸} «شما كسايي هسيبي كه م سختي دله م همراه دييني.»^{۲۹} پس همون جور كه م پيپر، پادشاهي ره م ره هدا، منم شما ره ديمبه.^{۳۰} تا م سفره سر م پادشاهي دله بخرين و بتوشين و تخت ها سر هنيشين و اسرائيل دوازده قبيله ره داوري هاكانين.

عيسي، پطرس حاشا هاكاردنه پشگويي كنده

^{۳۱} «اي شمعون، اي شمعون، شيطان اين ديمبال دييه كه شما ره شه وسه هاكانه و گنديم واري شما ره غروال هاكانه.»^{۳۲} ولي من ت وسه دعا هاكاردمه تا ت ايمون از بين نشوئه. پس وختي كه اي بردگرديسي، شه برارون قوت هاده.»^{۳۳} پطرس وه ره جواب هدا: «اي آقا، من حاضرمه ت همراه، هم زندون دله دكفم و هم بميرم.»^{۳۴} عيسي. باته: «اي پطرس ت ره گامبه، بدون امروز پش از اينكه تلا ونگ هاكانه، سه گش حاشا كاندی كه م ره اشناسيني.»^{۳۵} عيسي. وشون باته: «اون وخت كه شما ره بدون پول و كلوار و كوش راهي هاكاردمه،

هيچ چي محتاج بيني؟» جواب هڏانه: «نا.»^{۳۶} عيسيٰ وِشونِ باته: «ولي آلن هرڪي پول يا ڪلوار دارنه، ٻيره و آگه شمشير ڏدارنه، شه قواره بروهه و شه وسه يتا شمشير بخرينه.^{۳۷} چوون شِما ره گامبهه كه اين مقدس بنوشته پشگويي م خوري ونه انجام برسه كه گانه: «وه تقصيرڪارون واري محكوم بونه.» آره، اونچي م خوري بنوشته بييه، عملي بونه.»^{۳۸} شاگردون ٻانه: «اي آفا، هارش، اينم دتا شمشير.» وِشونِ باته: «وسه!»

عيسيٰ زيتون ڪوه سر دعا ڪانده

^{۳۹} عيسيٰ. بيرون بوردده و طبق شه عادت، زيتون ڪوه سمت راه ڏڪته و شاگردون هم وه ڊمبال بوردنه.^{۴۰} وختي اونجه برسينه، وِشونِ باته: «دعا هاڪانين تا آزمودِ دله نڪفين.»^{۴۱} بعد يتا سنگ ڊم هڏائين ڏندا، وِشونِ ڄم دور بييه و زنو بزو و اين جور دعا هاڪارده:^{۴۲} «اي پير، آگه ت خواهه اين، اين پيال ره م ڄم دور هاڪان؛ با اين وجود م خواهه انجام ٿوه، بلڪه ت خواهه انجام ٿوه.»^{۴۳} بعد يتا فرشته آسمون ڄم ظاهر بييه و وه ره تقويت هاڪارده.^{۴۴} عيسيٰ. اون رنج و عذابي كه گشييه دله، صميميت ويشتر همراه دعا ڪارده، و وه عرق، خون چيڪه واري پنه سر ڪلهه.^{۴۵} وختي دعا سر، پلند بييه و شاگردون پلي بردگرده، بديئه غصه فشار ڄم خو بوردنه.^{۴۶} وِشونِ باته: «چه بخواتي؟ پرسين و دعا هاڪانين تا آزمودِ دله نڪفين.»

عيسيٰ ڏسگيري

^{۴۷} عيسيٰ همتي داشته گب زوئه كه يه ڏسه سر برسينه. يهودا، كه يتا از اون ڊوازه شاگرد بييه، وِشونِ بيارده بييه. وه عيسيٰ نزيڪي بييمو تا وه ره خاش هاده،^{۴۸} ولي عيسيٰ. وه ره باته: «اي يهودا، انسان ريڪا ره يتا خاش همراه تسليم ڪاندي؟»^{۴۹} وختي اونايي كه عيسيٰ. دور ور ڏيينه، بديئه چه اتفاقي ڌره ڪهنه، ٻانه: «اي آفا، شمشير همراه وِشونِ بزيم؟»^{۵۰} و يتا از وِشون، ڪاهن اعظم نوڪر، شمشير همراه بزو و وه راس گوش بوريه.^{۵۱} ولي عيسيٰ. باته: «اين ڪار نڪنين!» اون نوڪر گوش ڏس بڪشيه و شفا هدا.^{۵۲} بعد معبد گت ڪاهنون و معبد نگهبونون و مشايخي كه وه بييتن وسه بييمو بينه ره باته: «مگه من راهزنمه كه ڏس چو و شمشير همراه م سراغ بييموني؟»^{۵۳} من هر روز شمه معبد دله ڏيمه ولي شما م ڏسگيري وسه ختي شه ڏس هم دراز نڪارديني. ولي آلن، شمه وخت و ظلمادِ قدرت وخت.»

پطرس عيسيٰ ره حاشا ڪانده

^{۵۴} بعد عيسيٰ ره بييتنه و ڪاهن اعظم سره بوردنه. پطرس هم دورادور وِشونِ ڊمبال شيه.^{۵۵} سره حياط دله ٿس روشن بييه و چن نفر وه دور ڄم بينه. پطرس هم وِشونِ دله هنيشته.^{۵۶} همون مووقه، يتا گلغت، پطرس ٿس رووشنايي دله بديئه و وه ره زل بزو و باته: «اين مردی هم عيسيٰ همراه ڏيهه.»^{۵۷} ولي پطرس حاشا هاڪارده و باته: «اي زن، من وه ره نشناسمبه.»^{۵۸} آت ڪم ڏيهه، يه نفر ڏيهه پطرس بديئه و باته: «ت هم يتا از وِشوني.» ولي پطرس باته: «اي مرد، نيمه.»^{۵۹} يه ساعت بگذشته و يه نفر ڏيهه وه ره بديئه و اصرار همراه باته: «يقيناً اين مردی وه همراه ڏيهه، چوون وه هم جليليه.»^{۶۰} ولي پطرس جواب

هَدا: «ای مَردي، ندومبه تِ دَره چی گانی.» هَمتي داشته گب زوئه که تِلا ونگ هاکارده. ^{۱۱} اون وخت عیسی. خِداوند بَر دگر دسه و پطرس هارشیه، پطرس عیسی. خِداوند گب یاد بیارده که چی طی وه ره باوته بییه: «آمروز پش از تِلا ونگ، تِ سه گش حاشا کاندی که م ره اِشناستی.» ^{۱۲} پطرس بیرون بُورده و زار زار پرمه هاکارده.

عیسی ره مَخسره کاندنه

^{۱۳} اونای که عیسی ره بَیینه بینه، عیسی. ره مَخسره کاردنه و وه ره زونه. ^{۱۴} وِشون وه چش دَوسنه و وه جِم پرسینه: «إسا از غیب باری تِ ره بزو؟» ^{۱۵} و خله فوشای دَییه هم وه ره هِدانه و وه ره نایبزا گاتنه.

عیسی شوراا پش

^{۱۶} وختی هوا رووشن بییه، قوم مشایخ شورا، یعنی گت گت کاهنون و تورات مَلَمون، همدیه همراه جِلسه بَیینه و عیسی. ره شوراا پَلی بیاردنه. ^{۱۷} و عیسی. ره باتنه: «اگه تِ مَسیح موعودی، اِما ره بار.» عیسی. جواب هَدا: «اگه بارم، م گب باور نکاندینی، ^{۱۸} و اگه شمه جم سئال هاکانم، جواب نَدینی. ^{۱۹} ولی از این به بعد، انسان ریکا خِداا راس دَس قِدرت، نیشنه.» ^{۲۰} همه باتنه: «پس، تِ خِداا ریکا پی؟» عیسی. جواب هَدا: «شما گانی، هِسمه.» ^{۲۱} پس باتنه: «دَییه چه نیازی دارمی گس دَییه بییه شهادت هاده؟ اِما شه وه زوون جِم بَشُسیمی»

۲۳

عیسی پِلائسِ پَلی

^۱ بعد تِموم شورا پِلند بَینه و عیسی. ره پِلائسِ پَلی بُورده ^۲ و وه جِم شکایت هاکارده، باتنه: «این مَردي ره پی دا هاکاردمی که امه قوم گمراه کانده و اِما ره نیلنه امپراطور مالیات هادیم و اَدعا کانده شه مَسیح موعود، یعنی پتا پادشاه.» ^۳ پِلائسِ وه جِم پرسیه: «تِ یهودِ پادشاه هَسی؟» عیسی باته: «تِ باوتی که هِسمه!» ^۴ بعد پِلائسِ مَعبِد گت کاهنون و جَمیّت اعلام هاکارده: «این مَردي دله خَطای پی دا نِکاردمه که وه ره محکوم هاکانم.» ^۵ ولی وِشون اصرارِ هَمراه باتنه: «وه تِموم یهودیه دله مَرديم شه تعلیم هَمراه تَحریک کانده. جَلیلِ منطقه جِم شروع هاکارده و حتّی اینجه هم بَرسیه.»

^۶ وختی پِلائسِ این بَشُسه، خواسه بَدونه عیسی جَلیلی. ^۷ و وختی بَقَهَمسه که هیرودیس منطقه جِم هَسه، عیسی. ره وه پَلی بَرسیه، چون هیرودیس شه اون موقه اورشلیم دله دَییه. ^۸ هیرودیس وختی عیسی ره بَدیته، خله خِشال بییه، چون خله وخت بییه که خواسه وه ره بَوینه. چون عیسی. خوری بَشُسه بییه، اَمید داشته معجزاتی وه جِم بَوینه. ^۹ پس عیسی جِم خله سئال پرسیه، ولی عیسی. هیچ جوابی وه ره نِدا. ^{۱۰} مَعبِد گت کاهنون و تورات مَلَمون که اونجه دَیینه، بدجور وه ره تَهمت زونه. ^{۱۱} هیرودیس و وه سریازون هم

عیسی- ره بی جرمتی و مخرسه کاردنه. بعد پتا شاهانه قوا وه تن دکاردنه و پیلانُس پَلی بَرَدگارَدنینه.^{۱۲} همون روز به بعد، هیرودیس و پیلانُس همدیه همراه رَفَقِ بینه، چوون قِیلًا دِشَمین بینه.

^{۱۳} بعد پیلانُس مَعْبِد گت گت کاهنون و قوم رئیسون و مَرَدِم شه پَلی دعوت/صدا هاکارده ^{۱۴} و وشونِ باته: «این مردی ره این اتهام همراه م پَلی بیاردینی که مَرَدِم گمراه کاندِه. مین شمه پَلی وه چم بازجویی هاکاردمه، بونین هیچ خطایی پی دا نکاردمه تا شمه تهمتھا ره ثابت هاکانه.^{۱۵} هیرودیس نَظَر هم این، چوون وه ره آمه پَلی پس بفرسیه. همون جور که ویندنی، وه کاری نکارده که مرگ مَسْتَحَق بوئه.^{۱۶} پس وه ره شِلَاق رَمبِه و آزاد کامبه.»^{۱۷} هر عیدِ دله، پیلانُس ونه پتا زندونی ره وشونِ وسه آزاد کارده.

^{۱۸} ولی وشونِ یَک صدا داد گشینه: «این مردی ره بکوش، بازاباس آمه وسه آزاد هاکان!»^{۱۹} بازاباس شورشی خاطری که شهر دله اِتْفَاق دَکْتِه بییه، و هم قتلِ خاطری، زندون دله دَییه.^{۲۰} پیلانُس که خواسه عیسی ره آزاد هاکانه، ات گش دَییه مَرَدِم همراه گب بَرَو.^{۲۱} ولی وشونِ همون جور داد گشینه: «وه ره مصلوب هاکان! وه ره مصلوب هاکان!»^{۲۲} پیلانُس سَوَمین گش وشونِ باته: «چه؟ چه بدی ای هاکارده؟ مین که هیچ خطایی وه بکوشتنِ وسه پی دا نکاردمه. پس وه ره شِلَاق رَمبِه و آزاد کامبه.»^{۲۳} ولی مردم داد گشینه و اصرار همراه خواسنه وه مصلوب بووه. سر آخِر وشونِ داد بَکَشِیَن جواب هدا^{۲۴} و پیلانُس تصمیم بَیته وشونِ خواسه ره وشونِ هاده.^{۲۵} وه پتا مردی ره که شورش و قتلِ خاطری زندون دله دَییه و جَمِیتِ خواسنه آزاد بووه، ول هاکارده، ولی عیسی ره وشونِ تحویل هدا تا شه دِلِخواه وه همراه رفتار هاکاین.

عیسی مصلوب بیئن

^{۲۶} وَخْتِ عیسی- ره وَرَدَنه، پتا مردی که وه اِسْم شَمعون و قیروانی بییه و داشته زمین سَرِ چم به شهر ایتمو ره بَییتنه و صلیبِ وه دوش بَییشْتنه و وه ره زور هاکاردنه اون عیسی- دِمبالِ سَر بوره.^{۲۷} دسه زیادی از مردم، از زن ها که شه دِلِ سَر زونه و موری کاردنه، عیسی- دِمبالِ راه دَکِیتنه.^{۲۸} عیسی- شه دیم دَگارَدنیه و وشونِ باته: «ای اورشلیم کیجائون، م وسه برمه نَکِنین؛ شه وسه و شه وَچونِ وسه برمه هاکانین.^{۲۹} چوون مووقه ای رِسَنه که گاننی: "خِش به حال زن ها پی که نازانه، خِش به حال اون اِشِکمی که هیچ وَخْت نِزا و سینه ها پی که هیچ وَخْت شیر ندانه!"^{۳۰} اون مووقه، کوهها ره گاننه: "آمِه سَر لِه بورین!" و تپه ها ره گاننه: "اما ره جا هادین!"^{۳۱} چوون اگه شِلِ چو همراه این طی هاکانین، اِسا بونین خِشک چو سَر چی اِنه؟»

^{۳۲} دتا دَییه مردی ره هم که هر دتا جنایتکار بینه، وَرَدَنه تا عیسی- همراه بکوشن.^{۳۳} وَخْتِ به مَحَلی که وه اسم جُلُجُتا یعنی کله کاسه بییه بَرِسینه، عیسی- ره اون دتا جنایتکارِ همراه مصلوب هاکاردنه، پتا ره وه راسِ وَر و پتا دَییه ره وه چپ وَر.^{۳۴} عیسی باته: «ای پییر، اینا ره بَخِش، چوون نَدونِدنه چی کاندنه.» بعد سربازون قرعه دم هدانه تا وه لُواسِ شِه میون رَسِد هاکانین.^{۳۵} مَرَدِم ایست هاکارده بینه و تِمَاشا کاردنه و قوم رئیسون هم نیشخند زوونه و

گاتنه: «بقیه ره نجات هدا! آگه وه خِدا! مسیح یعنی همون انتخاب بییه، شه ره نجات هاده.»^{۳۶} سربازون هم وه ره مخسره کاردنه. وشون وه ره نزدیک بینه، ترش بییه شراب وه ره دانه^{۳۷} و گاتنه: «آگه یهود پادشاهی، شه ره نجات هاده.»^{۳۸} یتا نوشته وه سر پِلی بچسبندی بینه که «این یهودیون پادشاه.»

^{۳۹} یتا از اون دِتا جنایتکار که صلیبِ سر دینه، توهینِ همراه عیسی ره باته: «مگه تِ مسیح موعود نی ای؟ پس اِما و شه ره نجات هاده!»^{۴۰} ولی اون یتا وه ره تَبِشِر بزو و باته: تِ خِدا! چِم نَتِرسی؟ تِ هم همون حکمِ بِنِ دَری! ^{۴۱} آمه مُکافات به حق، چوون آمه اعمالِ سزائه. ولی این مردی هیچ خطایی نکرده.»^{۴۲} بعد باته: «ای عیسی، وختی شه پادشاهی برسی ای، م ره هم یاد بیار.»^{۴۳} عیسی جواب هدا: «حقیقتاً، تِ ره گامبه، امروز م همراه بهشتِ دله دَری.»

عیسی بمردن

^{۴۴} ساعت حدود دوازده ظهر بییه که تاریکیِ تمومِ اون سرزمینِ بیته و تا ساعت سه بعد از ظهر ادامه داشته،^{۴۵} چوون خورشید نور، دیبه نتابسه. همون موقه، معیدِ پرده از میون چاک بیته و دِتا تیکه بییه.^{۴۶} بعد عیسی پلندِ ونگِ همراه داد بکشیه: «ای پیر، شه روح تِ دَس اسپارمبه.» این باته و جان هدا.^{۴۷} سربازون فرمانده وختی این اتفاق بدینه، خِدا ره شکر هاکارده و باته: «حقیقتاً این مردی بی گناه بییه.»^{۴۸} تمومِ مردمی که تماشاً و سه چِم بییه بینه، وختی اونچی اتفاق دکتته ره بدینه، همون جور که شه دِل سر زونه، اونجه ره ترک هاکارده.^{۴۹} ولی تمومِ وه آشنایون، اون زن هابی که جلیلِ چِم وه دِمبال بییمو بینه، دور ایست هاکارده بینه و این اتفاق ره ویندِسِنه.

عیسی دفن هاگردن

^{۵۰} اونجه یتا مردی که وه اسم یوسف بییه دییه، یوسف رامه چِم بییه یتا از یهودیون شهر، وه مردی خوار و صالح بییه. یوسف با اینکه عضو شورا بییه،^{۵۱} ولی شورا رأی و تصمیمِ همراه موافق نییه و خِدا! پادشاهی انتظارِ گشویه.^{۵۲} یوسف پیلانُسِ پلی بُورده و عیسی جسدِ بخواسه.^{۵۳} بعد عیسی جسدِ چَر بیارده و اون کتونِ کفنِ دله دپته و یتا مقبره دله که صخره دله بتراشی بییه، بیپشته که تا اون موقه هیچ گسِ اون دله نیپشته بینه.^{۵۴} اون روز، روزی بییه که خواسنه عیدِ و سه تهیه بویزن، دییه چیزی به شروعِ مقدسِ شنبه نَموندسه بییه.^{۵۵} زن هابی که جلیلِ چِم عیسی- دِمبال بییمو بینه، یوسفِ دِمبال بُورده و مقبره جا و این که چی طی جسدِ اون دله بیپشته ره بدینه.^{۵۶} بعد شه سِرِه بردگردِسِنه و ادویه و عطریجات آماده هاگردنه و شنبه روز، طبقِ شریعتِ حکم، استراحتِ هاگردنه.

۱ یکشنبه روز، صواحي، زن ها ادويه جاتي که تهيه ها کرده بينه ره شه همراه بييته و مقبره سر بُورده. ۲ ولي بدينه سنگي که مقبره پش ديه پتا گوشه غلت هدائه. ۳ وختي مقبره دله بُورده، عيسي خداوند جسد پي دا نکاردنه. ۴ اين وسه مات و مبهوت بينه که يهوي دتا نُوراني مردی وشون پلي ايست ها کردندنه. ۵ زن ها ترس چم، شه سر، چر دم هدائه؛ ولي اون دتا مردی وشون باتنه: «چه زنده ديمال مرده ها! ميون گرديني؟» ۶ وه اينجه دنيه، بلکه زنده بييه! ياد بيارين موقه اي که جليل دله ديه، شما ره چي باته. ۷ باته انسان ريکا ونه گناهکارون دس تسليم و مصلوب بووه و سومين روز زنده بووه.» ۸ اون وخت زن ها وه گب ياد بياردنه. ۹ وختي مقبره چم بردگرسنه، تموم جريان، اون يازده رسول و بقيه وسه تعريف ها کردندنه. ۱۰ اون زن ها که اين خور رسولون هدائه، مريم مجدليه، يوانا، مريم يعقوب مار و زن هايي که وشون همراه دينه، بينه. ۱۱ ولي رسولون فکر ها کردندنه زن ها خيالاتي بينه و وشون گب باور نکاردنه. ۱۲ ولي پطرس بلند بييه و مقبره سمت دوو بيته، دلا بييه و دله ره هارشيه، ولي چز گفن هيچي نديته. پس اونچي چم که اتفاق دكته مات و مبهوت بييه و سره بردگرسه.

عمائوس راه دله

۱۳ همون روز، د نقر از وشون پتا روستا که وه اسم عمائوس بييه شينه، که اورشليم چم حدود ۱۰ كيلومتر فاصله داشته. ۱۴ وشون تموم اين جريان خوري که اتفاق دكته بييه، همديه همراه گب زونه. ۱۵ همين جور که گب بزوين و بحث ها كردن مشغول بينه، عيسي، شه، اونا پلي بييمو و وشون همراه راه دكته. ۱۶ ولي وه ره نشناسينه چون وشون چش دوسه بييه. ۱۷ عيسي وشون چم پرسيه: «راه دله، چيه خوري همديه همراه گب زنديني؟» وشون نارخت قيفه همراه، ساكت ايست ها کردندنه. ۱۸ بعد پتا از وشون که وه اسم گئوپاس بييه، عيسي جواب باته: «ت، تينا غريبه اي هسي که اورشليم دله اون چيزا چم که اين روزا اتفاق دكته بي خوري؟» ۱۹ عيسي پرسيه: «چه چيزايي؟» باتنه: «اونچي که عيسي. ناصري سر بييموئه. وه پتا پيغمبر بييه که خدا پلي و تموم مردم پلي، هم عمل دله قوي بييه و هم كلام دله. ۲۰ ولي آمه معبد گت گت كاهنون و رئيسون وه ره تسليم ها کردندنه تا مرگ محكوم بووه و وه ره مصلوب ها کردندنه. ۲۱ ولي انا اميد داشتيمي وه هموني بوئه که ونه اسرائيل نجات هاده. از اين گذشته، در حقيقت آلن سه روز اين جريان چم گذرنه. ۲۲ بعضي زن ها هم که آمه ميون درنه، انا ره مات و مبهوت ها کردندنه. وشون امروز صواحي مقبره سر بُورده، ۲۳ وختي جسد پي دا نکاردنه، بردگرسنه و باتنه فرشته ها ره رويابي دله بدينه که وشون باتنه وه زنده هسه. ۲۴ بعضي از اونايي که اونجه آمه همراه دينه مقبره بُورده و اوضاع ره همون جور که زن ها باوته بينه، بدينه، ولي وه ره ندينه.» ۲۵ بعد عيسي. وشون باته: «اي بي عقلون چه آنده شمه وسه سخت تموم اونچي که پيغمبرون باوته ره باور هاكانين! ۲۶ مگه نوسه مسيح موعود اين رنجه ره بويته و بعد به شه جلال برسه؟» ۲۷ عيسي. از موسي و تموم پيغمبرون شروع ها کرده و اونچي که تموم مقدس نوشته ها دله وه خوري با اوته بييه ره وشون وسه توضي هدا.

۲۸ وختی به اون روستایي که وشون مقصد بيهه نزيک بينه، عیسی- وانمود هاکارده که خوانه دورتر بُوره. ۲۹ وشون خله اصرار هاکارده و باتنه: «آمه همراه بمون، چوون روز دَره تيموم بونه و نزيک شو بووه.» پس عیسی- دله بُورده تا وشون پلي بمونه. ۳۰ وختی وشون همراه سيفره سر نيشته بيهه، نون بييته، شکر هاکارده، تیکه هاکارده و وشون هدا. ۳۱ همون لحظه، وشون چش واز بيهه و وه ره بشناسينه، ولی عیسی- وشون چش پلي غيب بيهه. ۳۲ وشون همدويه ره باتنه: «وختی راه دله آمه همراه گب زونه و مقدس نوشته ها ره آمه وسه توی دائه، مگه آمه دل تپ تپ نژوئه؟» ۳۳ وشون بلند بينه و اورشليم بردگردسنه. اونجه اون يازده رسول پي دا هاکارده که شه رفقون همراه جم بينه ۳۴ گائنه: «حييقتن عیسی خداوند زنده بيهه، و شه ره شمعون سراغ هدا.» ۳۵ اون وخت، اون دتا هم باوئنه که راه دله چه اتفاق دکته و چی طی عیسی ره وختی داشته نون تیکه کارده بشناسينه.

عیسی شاگردون ظاهر بونه

۳۶ همتی داشتنه این گبا ره زونه که عیسی شه، وشون ميون ايست هاکارده و باته: «سلام بر شما!» ۳۷ ولی همه جيرون و پريشون بينه، خیال هاکارده روح ويندنه. ۳۸ عیسی- وشون باته: «چه آنده پريشونتی؟ چه شه دل دله شک و تردید راه دینی؟» ۳۹ م دس و لينگ هارشین. شه مينمه! م ره دس هاکانين و بويين؛ روح، گوشت و استکا ندارنه، ولی همون جور که ويندنی من دارمه!» ۴۰ این باته و شه دس و لينگ وشون سراغ هدا. ۴۱ وشون خشالی و بهت جم نتونسنه باور هاکانين. پس وشون باته: «بُخردنه وسه چی دارینی؟» ۴۲ پتا تیکه بيته ماهی وه ره هدا. ۴۳ اون ره بييته و وشون چش پلي بُخرده.

۴۴ بعد وشون باته: «این همون که وختی شمه همراه ديمه، گاتم؛ اسا تيموم اونچی موسی تورات و پيغمرون کتاب و مزامير دله م خوری بنوشته بيهه هسه، ونه انجام برسه.» ۴۵ بعد، وشون فکر واز هاکارده تا بتونن مقدس نوشته ها ره بفهمن. ۴۶ و وشون باته: «بنوشته بيهه که مسیح موعود رنج گشنه و سومين روز مرده ها جم بلند بونه ۴۷ و این که وه اسم همراه تووبه و آمرزش گناهن، تيموم قومها ره هدا بونه، که وه شروع اورشليم جم هسه. ۴۸ شما این چیزا شاهیدی. ۴۹ اسا من اونچی ره که م آسمونی پيپر شما ره وعده هدا بيهه ره شمه وسه رسندمبه؛ ولی این شهر دله بمونين تا موقه ابي که خدا قوت از اعلی، شه تن دکنين.»

عیسی آسمون شونه

۵۰ بعد عیسی وشون تا بیت عثیا نزيکی، شهر جم بيرون بُورده و شه دسا ره آسمون سمت بلند هاکارده و وشون برکت هدا؛ ۵۱ و همون جور که وشون برکت دائه، وشون جم سیوا بيهه و آسمون سمت بُورده بيهه. ۵۲ وشون وه ره پرسش هاکارده و گت خشالی همراه اورشليم بردگردسنه. ۵۳ اونجه یه سره معبد دله موندسینه و خدا ره پرسش کاردنه.